

Finnish
Why?
63-0626

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Miksi?

Hot Springs, AR, USA

26.6.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²⁰⁶ Nyt, taivaallinen Isä, tämä on Sinun palvelijasi. Olen juuri... Minä olen vastuussa vain Sinun Sanasi saarnaamisesta. Tiedän, että tämä on epätavallista, mutta rukoulen, että soisit sen tänä iltana, niin että ihmiset tietäisivät, että tämä on Totuus.

²⁰⁷ Hyvä on, katso tännepäin. Lapsellasi on jonkinlainen luustosairaus. Kyllä. Sillä on suuri turvotus jalassa. Onko se oikein? Pidä kätesi sen päällä ja toista jäljessäni, sano: "Herra Jeesus, paranna lapseni, minä tulen palvelemaan Sinua koko elämäni ajan." Jos et koskaan ole ottanut tätä rokotusta, niin usko se koko sydämelläsi, ja pane naru tuon lapsen jalan ympärille tänä iltana ja mittaa se. Ja sitten tuo naru tänne huomenna, leikkaamasi pätkä siitä, osoittamaan kuinka paljon se on kutistunut huomeniltaan mennessä. Tahdotko tehdä sen?

²⁰⁸ Sinä, joka makaa siellä vieressä, uskotko minun olevan Hänen palvelijansa? En ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Mutta sinä makaa siellä, varjostettuna kuolemaan. Tuon naisen yllä on tumma varjo. Hän kärsii, ollen kuolemassa syöpään. Se on tarkalleen oikein. Ja uskotko, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? Voitko uskoa sen? Miksi sitten makaa siellä kunnes kuolet? Lääkäri ei voi parantaa sitä. Nouse ylös, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja ota vuoteesi ja mene kotiin.

²⁰⁹ [Seurakunta iloitsee.] Uskotteko te sen? Kaikki, jotka tahtovat uskoa ja vastaanottaa parantumisensa, nousee seisomaan ja kiittää Jumalaa.

Ota häntä kädestä, veljeni.

²¹⁰ Sanokaamme jokainen, "Ylistys Herralle." Uskotteko Häntä? [Seurakunta iloitsee.] Kohottakaa nyt kätenne Jumalalle ja ylistäkää Häntä. [Seurakunta iloitsee.] Uskotteko te? [Seurakunta iloitsee.] Oliko Gileadissa ole palsamia? Jumalan voima voi tehdä sen!

²¹¹ Nouskaamme nyt jokainen seisomaan, uskon kanssa uskoa se. Nousee jaloillenne, jokainen ja vastaanottaa vapautuksenne, Herran Nimessä. Aamen. [Seurakunta jatkaa iloitsemista.]

Miksi?

¹ Hyvää iltaa, ystävät. Ensiksikin, on suuri etuoikeus olla jälleen täällä Arkansasissa tänä iltana ja toiseksi, olla täällä leirintäalueella. Uskon, että tämä on ensimmäinen telttakokouksistani, johon olen osallistunut pitkään aikaan. Ja minulla oli kutsu tulla ja aloittaa kanssanne. Ja kuulin, saavuttuani juuri, että teillä on ollut ihanaa aikaa täällä tässä kokouksessa. Olen niin kiitollinen siitä.

² Ja ollessani tiellä tulossa hetki sitten poikani kanssa, me puhuimme siitä, kuinka minä vuosia sitten ensi kertaa tulin Arkansasiin, joka oli ensimmäinen kokouksistani. Kun ensin aloitin, tapahtui se Arkansasissa, evankelistana kokouksina. Sen jälkeen olen ollut seitsemän kertaa maailman ympäri, ja nyt takaisin Arkansasissa. Se on niin kuin huono raha, se palaa aina takaisin. Oletan, että kaikkialla, missä olen ollut Yhdysvalloissa, minä olen kysynyt: "Onko täällä ketään Arkansasista?" Ja aina minulla on ollut kokouksissa ystäviä Arkansasista, lähes kaikkialla. Ja olen aina sanonut, että jotkut uskollisimmista sydämistä, jotka ovat sykkineet, uskon niiden olleen noiden vanhojen sinisten paitojen alla täällä Arkansasissa. Todella hienoja ihmisiä! Minä rakastan teitä.

³ Ja olen kiitollinen Jumalalle tästä tilaisuudesta olla tänä iltana takaisin Arkansasissa, olla täällä teidän kanssanne. Ja uskon, että meillä on tästä konventista vielä jäljellä kaksi iltaa, jolloin minulla on tilaisuus tulla ja ilmaista rakkauteni Jeesukseen Kristukseen ja olla yhteydessä teidän ihmisten kanssa ja tämän hienon veljesjoukon kanssa täällä. Heidä on monia, joita en tunne. Katsoin juuri ympärilleni ja näin erään, jonka tunnen, veli Jack Mooren ja sisar Mooren, satuin tuntemaan heidät. Ja me olemme todella iloiset voidessamme olla täällä.

⁴ No niin, tiedän, että pitkän päivän jälkeen teidän täytyy olla väsyneitä, tiedättehän, fyysisesti väsyneitä. Mutta me emme koskaan saa tarpeeksemme... emme väsy ylistämään ja siunaamaan Jumalaa, Hänen hyvydestään, kuinka ihmeellinen Hän on. Mutta, koko pitkän päivän jälkeen, sitten illalla, minä tulen puhumaan, ja minä olen yksi niistä saarnaajista, joille on annettu ajatus puhua pitkään. Mutta en usko, että tulemme tekemään sitä nyt, tämän ahtauden vuoksi tässä konventissa.

Te olette epäilemättä kuulleet suuria puhujia koko päivän ja koko konventin ajan. Ja sitten seistä täällä puhujanlavalla kaikkien näiden hienojen puhujien edessä, tunnen itseni hyvin pieneksi, seistessäni täällä.

⁵ Yksi saarnaajista joiden kanssa puristin kättä, kertoi minulle, että nämä ovat teidän ensimmäiset kokouksenne tässä tabernaakkelissa, joksi kutsun sitä; en tiedä tarkalleen, onko se temppeli tai mikä se onkin. Ja me olemme todella kiitolliset tilaisuudesta tulla uuteen kirkkoon, johonkin, joka on rakennettu Jumalan ylistykseksi ja kunniaksi. Kuinka ihanaa!

⁶ Ja me olemme juuri tulleet takaisin lasten koululomien ajaksi. Me asumme nyt Tucsonissa, Arizonassa. Ja siellä on ollut kauhean kuumaa, mutta meistä tuntuu vähän kuumemmalta täällä kotona, kuin siellä, johtuen tästä valtavasta ilman kosteudesta. Ja se on meille vähän raskasta, sen jälkeen, kun olemme jotenkin tottuneet tuohon ilmaan siellä.

⁷ Me tulimme kotiin ja meillä oli ensimmäinen kokous viime sunnuntaina ja me näimme Herran Jeesuksen jatkavan suuria rakkauden ja voiman tekojansa ihmisten keskuudessa. Ja tuo sama Evankeliumi, jota saarnasin teille täällä Arkansasissa viisitoista vuotta sitten, minä yhä uskon tuon saman asian. Se ei yksinkertaisesti muutu. Se on Kristus.

⁸ Sunnuntaina siellä kokouksessa tapahtui jotakin. Satuini juuri katsomaan ja näin tuon miehen, jolle tuo ihme tapahtui.

⁹ Huomatkaa, että me kaikki rakastamme kerskata Herrasta Jeesuksesta. Me rakastamme tehdä niin. Kerran eräs nainen sanoi minulle, että ainoa vika, jonka hän voi löytää minusta, on, että ”minä kerskaan liian paljon Jeesuksesta”. Minä sanoin: ”Silloin tulen varmasti menemään Taivaaseen, jos ainoa vikani on se, että kerskaan Jeesuksesta.” Ja niinpä tämä nainen ei ajatellut, että Hän oli jumalallinen. Hän yritti sanoa, että Hän oli vain mies ja filosofi, tai profeetta, tai jotakin sen kaltaista. Mutta minä sanoin, että Hän oli Jumala. Ja niin me...

Ja hän sanoi: ”Voin todistaa sinulle, ettei Hän ollut Jumala.”

Ja minä sanoin: ”Oh, en usko, että voit tehdä sitä.”

Hän sanoi: ”Voin todistaa, että Hän oli vain inhimillinen.”

¹⁹⁹ Mitä, jos Hän seisoisi täällä tänä iltana ja näkisi tuon naisen makaamassa siellä sairaana? Niin näyttää olevan kovasti sairas, rampa, luultavasti halvaantunut tai jotakin. Kaksi naista... Nainen, värillinen mies ja värillinen nainen, yrittävät hoitaa pientä lasta, mitä te ajattelette Hänen tekevän, jos Hän Parantajana seisoisi katsomassa noita kahta potilasta siellä? Luuletteko, että Hän voisi parantaa heidät? Hän on jo tehnyt sen, näettehän. Kun Hän kuoli Golgatalle, Hän teki sen. Uskotteko te sen, te potilaat? Uskotteko sen olevan oikein? Sinä värillinen rouva pienen lapsen kanssa, uskotko sinä, että Jeesus Kristus kuollessaan Golgatalalla, osti lapsesi parantumisen?

²⁰⁰ Sinä siellä telttavuoteella, jos sinä olet... sinä näytät kovin sairaalta. Sinä olet halvaantunut, tai mitä se onkin. Uskotko, että Jeesus Kristus kuoli Golgatalalla pelastaakseen sinut sairaudestasi? Uskotko sinä sen? Uskotko, että se mitä sanoin tänä iltana, on totta? Uskotko, että tuo resepti on oikea? Uskotko?

²⁰¹ Jos Hän seisoisi täällä tänä iltana ja sinä kysyisit Häneltä: ”Tahdotko parantaa lapseni?” Tiedätkö mitä Hän sanoisi? ”Minä olen jo tehnyt sen.” Näettekö, te vain uskotte sen. Ymmärrätekö? Jos te sanoisitte: ”Herra, olen rampa, enkä voi kävellä”, tai mitä tahansa se onkin. ”En voi kävellä. Olen kuolemassa”, tai jotakin, ”tahdotko pelastaa minut?” Hän sanoisi: ”Minä olen jo tehnyt sen.” Näettekö?

²⁰² Kuinka te nyt tietäisitte sen olevan Hänen äänensä? Koska Hän tekisi jotakin niin kuin Hän teki silloin. Hän voi kyetä sanomaan teille jotakin teistä, sanomaan kuka olette, tai mikä teillä on vikana, tai jotakin sen kaltaista, niin kuin Hän teki Raamatun aikana. Se osoittaisi Hänen olevan sama. Mutta, kun on kysymys parantumisesta, teidän itsenne täytyy vastaanottaa se. ”Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden; Hänen haavoillansa meidät parannettiin.” Uskotteko te sen?

²⁰³ Uskotko, että Hän voisi kertoa minulle tänä iltana mikä sinun vaivasi on, tai jotakin sinusta, joka makaat siellä? Vastaanottaisitko sen ja uskoisitko minun olevan Hänen profeettansa? Tahdotko tehdä sen?

²⁰⁴ Entä sinä rouva hänen vieressään, jolla on kätesi lapsesi päällä, uskotko sen?...?...

²⁰⁵ Kuinka monet tahtovat uskoa sen? [Seurakunta iloitsee ja sanoo: ”Aamen.”]

¹⁹³ He sanoivat: “Mutta, jos hän rakastaisi äitiään tarpeeksi, ja hänellä on paljon rahaa, yrittäisi hän huolehtia äidistään, sen sijaan, että tämän täytyisi turvautua hyväntekeväisyyteen.”

¹⁹⁴ Hän sanoi: “Ehkä, jos hän tietäisi, että minulla on tällä tavalla, hän huolehtisi minusta. Mutta”, hän sanoi, “ tiedätkö, hän ei tiedä sitä, ja minun on tukala kertoa pojalleni siitä.”

Ja he sanoivat: “Ja kirjoitaako hän yhä sinulle suloisia kirjeitä?”

¹⁹⁵ Hän sanoi: “Oi, kaikkein mukavimpia kirjeitä?” Ja hän sanoi: “Hän lähettää minulle kaikkein kauneimpia valokuvia, mitä koskaan olette nähneet.”

He sanoivat: “Kauneimpia valokuviako? Katsotaanpa niitä.”

¹⁹⁶ Hän meni, avasi Raamattunsa ja veti ne esiin. Tiedätkö, mitä ne olivat? Pankin shekkejä. Intiassa he painattavat valokuvia pankkischekkeihinsä, näettehän, kauniita kuvia. Hänellä oli tuhansia dollareita, kun ne oli muutettu Intian rahasta Amerikan rahaksi. Mitä se oli? Raamattunsa välissä hänellä oli aarteita, joiden hän ajatteli olevan vain “kuvia”. Mutta hän tuli näkemään, että niillä oli todellista arvoa hänelle.

¹⁹⁷ Ja veli, kun yrität lukea maalatusta Helluntaitulesta, ja joku yrittää sanoa sinulle, ettei Pyhä Henki ole sama kuin silloin, joku yrittää sanoa, että ihmeiden päivät ovat ohi, ja ettei Jeesus Kristus ole sama eilen, tänään ja ikuisesti, niin älä usko sitä. Ne eivät ole mitään maalauksia. Kaikkivaltias Jumala lähetti tuon Sanoman teille, kyllä, “Se on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän jumalamme kutsuu.” Jumala on yhä Jumala. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti.

¹⁹⁸ Hän on juuri täällä, tänä iltana, pelastamaan kadonneet, parantamaan sairaat, ja täyttämään Pyhällä Hengellä ne, jotka haluavat olla täytetyt. Te uskotte sen, ettekö usko? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kyllä vaan. Jos te uskotte sen, näettehän, että Jumala on luvannut sen tässä Sanassa, niin te voitte mennä sinne ja löytää jokaisen lupauksen. Tämä lupaus on teille. Pietari sanoi: “Lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat.” Älkää pelätkö muuttaa sitä rahaksi. Se on Taivaan pankkischekki. Oikein. Jeesus Kristus on sama eilen ja ikuisesti.

¹⁰ Minä sanoin: “Myönnän kyllä, että Hän oli inhimillinen, mutta Hän oli sekä inhimillinen, että jumalallinen.”

Hän sanoi: “Hän ei voinut olla jumalallinen.”

Ja minä sanoin: “Kyllä Hän oli jumalallinen, ja Hän on jumalallinen.”

¹¹ Hän sanoi: “Mutta Hän ei voinut olla.” Hän sanoi: “Minä todistan sen sinun omalla Raamatullasi.” Minä sanoin: “Hyvä on.”

¹² Ja hän sanoi: “Raamattu sanoo Johanneksen 11. luvussa, että ollessaan matkalla Lasaruksen haudalle: ‘Jeesus itki’.”

Minä sanoin: “Mitä sillä on tekemistä sen kanssa?”

¹³ Hän sanoi: “Mutta, jos Hän itki, se todistaa, ettei Hän ollut jumalallinen.”

¹⁴ Minä sanoin: “rouva, väitteesi on ohuempaa kuin nälkään kuolleen kananpojan varjosta valmistettu lihaliemi.” Minä sanoin: “Sinä tiedät asian paremmin.” Minä sanoin: “Hän oli inhimillinen mennessään itkien Lasaruksen haudalle, se on totta. Mutta kun Hän oikaisi pienet olkapäänsä ja sanoi: ‘Lasarus, tule esiin’, ja mies, joka oli ollut kuollessaan neljä päivää, seisoi jaloillaan ja eli jälleen, oli se enemmän kuin ihminen.” Minä yhä uskon Hänen olevan jumalallisen.

¹⁵ Sunnuntaina, puhuessani, me... pyysin Tabernaakkelissa olevia ihmisiä kääntymään ympäri ja puristamaan käsiä toistensa kanssa. Ja siellä oli eräs kallis ystävä, olin juuri oppinut rakastamaan häntä. Hän oli juuri tullut seurakuntaan, hän ja hänen vaimonsa. Hänen vaimonsa on rekisteröity sairaanhoitaja. Ja hän itse on englantilainen. Hänen vaimonsa on norjalainen. Kuinka se koskaan tapahtui, en tiedä. Mutta joka tapauksessa, ne ovat molemmat hienoja ihmisiä. Ja tällä veljellä oli jotakin pientä vikaa sydämessään. Ja hän on erittäin hieno kristitty mies, ja myös älykäs mies ja hän tekee maallista työtä kirjanpitäjille ja niin edelleen. Ja, kun hän kääntyi ympäri, iski sydänkohtaus häneen, ja hän tipahti lattialle, kuollessaan.

¹⁶ Ja hänen vaimonsa, ollen sairaanhoitaja, koetti nopeasti hänen pulssiaan sydämen päältä ja sanoi: “Hän on mennyt.” Ja minä katsoin hänen kasvojaan, ne olivat todella tuumat, ja hänen silmänsä olivat kääntyneet ympäri. Hän ei ollut vain sulkenut silmiään, vaan hänen silmämunansa olivat työntyneet ulos. Ja hän oli... Tulin puhujanlavan

ylitse, yritin saada kuulijakunnan tyyntymään, monien ihmisten yrittäessä tietenkin auttaa sisarta tuossa tilanteessa, aviomiehensä kanssa. Joku pani jotakin hänen päänsä alle.

¹⁷ Otin häntä kiinni käsivarresta ja tunnustelin hänen pulssiaan, sitä ei ollut sen enempää kuin puun palasessa. Ja sitten polvistuin alas ja rukoilin: "Herra Jeesus, minä rukoilen Sinua, anna takaisin veli Waylle hänen elämänsä." Ja hänen sydämensä löi neljä tai viisi kertaa ja alkoi jälleen lyödä säännöllisesti. Hän hyppäsi ylös ja yritti puhua, eikä voinut, hän oli... Veri pysähtyy, tiedättehän, kun sydän pysähtyy. Ja kesti jonkin aikaa ennen kuin hänen verensä jälleen alkoi kiertää oikein. Ja kuulin hänen lausuvan nimeni, ja sitten menin takaisin puhujanlavalle.

¹⁸ Veli Way, nousisitko seisomaan niin, että ihmiset voisivat nähdä kuka tuo mies oli. Tämä on se mies, joka sunnuntaiaamuna tipahti kuolleen alas, saatuaan sydänkohtauksen. [Seurakunta iloitsee.] Sisar Way, hänen vaimonsa, sairaanhoitaja, joka seisoi siellä ja koetti hänen pulssiaan. Ja näki kuinka hän...

¹⁹ Se kuulostaa ehkä oudolta ihmisistä, jotka eivät usko näitä asioita. Mutta olen nähnyt Herran Jeesuksen nostavan ylös kuolleen, monta kertaa. Se ei ole mitään uutta meille, joten me emme... Uskon, että on hienoa kerskata Jeesuksesta, mutta uskon, että sen, mistä me kerskaamme, tulisi olla totuus. Niinpä me olemme nähneet Hänen, minä olen nähnyt Hänen, näiden viimeisten viidentoista vuoden aikana, monissa kiistattomissa tapauksissa, nostavan ylös kuolleen.

²⁰ Erikoisesti eräässä tapauksessa Meksikossa, kun veli Moore ja minä olimme Meksiko Cityssä, ja eräs pieni lapsi oli lääkärin vastaanotolla kuollut keuhkokuumeeseen eräänä aamuna kello yhdeksältä. Ja tuo pieni nainen, me emme voineet saada häntä... Tuo mies oli antanut pois kaikki rukouskortit, ja meidän täytyi ottaa heidät siinä järjestyksessä, kun he tulivat, ja antaa heille kortit. Eikä ollut enempää rukouskortteja. Ja tällä nuorella espanjalaisisarella, jonka arvelisin olleen noin kaksikymmentäviisivuotiaan, oli tuo kuollut pieni lapsi; satoi, ja se oli hänellä huopaan käärittynä.

²¹ Ja edellisenä iltana siellä oli ollut sokea mies, joka oli, oi, luultavasti yhtä vanha kuin isäni olisi, luultavasti seitsemänkymmentävuotias, sokea, ja hän oli saanut näkönsä, kun rukoilin hänen puolestaan. Ja

¹⁸⁵ Minä sanoin: "Mutta sepä outoa." Minä sanoin: "Nyt, kun kaikki hedelmät on otettu pois, niin tuottaako se ensi vuonna appelsiineja?"

¹⁸⁶ Hän sanoi: "Oi, ei. Ei. Se tuottaa sen kaltaista, minkä kaltainen oksa on."

¹⁸⁷ Ja minä sanoin: "Tarkoitatko, että tuo puu on sitten muutettu appelsiinipuusta..."

¹⁸⁸ Hän sanoi: "Ei, ei, ei. Jos se koskaan työntää esiin toisen oksan, tuottaa se appelsiineja."

Minä sanoin: "Ymmärrän." Aamen.

¹⁸⁹ Veli, meillä on sen kaltaisia asioita kuin kirkko organisaatioita lisättyä Tähän, ja ne elävät Siitä, kutsuen itseään kristityiksi. Mutta, jos tuon puun todellinen Elämä koskaan työntää esiin toisen oksan, sen oman oksan, tulee sitä seuraamaan toiset Apostolien teot, sillä Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Siitä ei maailma ja heidän aarteensa tiedä mitään. Ihmiset lukevat tätä Raamattua, jos te luette sitä kirkkokunnalliselta näkökannalta, te ette tule saamaan paljoakaan Siitä. Mutta, jos te vain katsotte siihen, mitä se sanoo, ja sitten tottelette sitä, mitä lääkemääräys sanoo, lukekaa Sitä, totelkaa Sitä, se on tekevä teistä erilaisen henkilön.

¹⁹⁰ Tulin juuri Intiasta, tässä äskettäin. Kuulin eräästä naisesta täällä, joka eli köyhyydessä, hänen poikansa oli mennyt Intiaan lääkäriksi. Ja siellä ollessaan hän jätti lääkäriammattin harjoittamisen ja meni toiselle alalle, uskon, että hän oli sähköinsinööri, tai jotakin sellaista. Ja tämä nainen joutui köyhyyteen. Hänellä ei yksinkertaisesti ollut mitään. Ja niinpä joku hyväntekeväisyys yritti huolehtia hänestä. Ja niinpä he tutkivat tapauksen ja saivat selville, että naisella oli poika, joka oli hyvin rikas mies Intiassa. Ja he sanoivat: "Miksi et pyydä pojaltasi elatusapua?"

¹⁹¹ Hän sanoi: "Oh, en voisi pyytää häneltä." Hän sanoi: "Olen hänen äitinsä ja mieluummin turvaudun hyväntekeväisyyteen, kuin että pyytäisin pojaltani."

He kysyivät: "Etkö koskaan saa kirjettä häneltä?"

¹⁹² Hän sanoi: "Oi, saan kirjeen häneltä vähintään kerran tai kahdesti kuussa." Hän sanoi: "Hän kirjoittaa mitä suloisimpia kirjeitä."

heitä varten, kertoen heille kuinka saada Sen, ja he saivat sen samalla tavalla.

¹⁷⁷ Ja se on vikana tänään. Gileadissa on paljon palsamia, ja meillä on paljon lääkäreitä, mutta ihmiset ovat peloissaan lääkemääräyksestä. Kunnia! Ylistys Jumalalle. Onko Gileadissa palsamia? Eikö ole Pyhän Hengen voimaa? Onko sitä.

¹⁷⁸ Tämä rokotus toimii kaikkien kohdalla, näettekö. Se toimi juutalaisille, se toimi samarialaisille, se toimi pakanoille. Se toimii jokaisen kohdalla samalla tavalla.

¹⁷⁹ Minä olen lähetyssaarnaaja. Menen johonkin maahan, missä ihmiset eivät edes tiedä kumpi on oikea ja kumpi vasen käsi. Tiedätekö, mitä he tekevät, kun he saavat Pyhän Hengen? Saman asian kuin tekin, saman asian.

¹⁸⁰ Oi, mitä se on? “Se on teitä ja teidän lapsianne varten, ja niitä varten, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Tämä sama resepti toimii samalla tavalla.

¹⁸¹ Ja seurakunta tulee tekemään samoin kuin se teki alussa. Tarkalleen oikein. Jeesus on viinipuu. Me olemme oksia ja olemme rokotetut tuolla Elämällä, joka oli viinipuunsa. Kun tuo seurakunta lähti liikkeelle, rokotettuna, he kirjoittivat sen jäljessä Apostolien teot.

¹⁸² Nyt meillä on joitakin korvikkeita. Meillä on joitakin oksastettuja oksia, jotka elävät puun elämästä, mutta eivät kanna hedelmää. Oikein.

¹⁸³ Olin ystäväni, John Sharritin luona Phoenixissä, tässä äskettäin. Hänellä oli siellä appelsiinipuu, jossa kasvoi viittä tai kuutta erilaista hedelmää.

Minä sanoin: “En ole koskaan nähnyt sen kaltaista.”

Hän sanoi: “Ne ovat oksastettuja.”

Minä kysyin: “Minkä kaltainen puu se on?”

Hän sanoi: “Appelsiinipuu.”

¹⁸⁴ Minä sanoin: “Siinähan on sitruunoita, limettejä, ja tangeriineja ja tangeloja, ja greippejä, monia erilaisia.” Minä sanoin: “Kasvavatko ne kaikki tuosta samasta puusta?”

Hän sanoi: “Kyllä, ne ovat kaikki sitrus-hedelmiä.”

tuona iltana, puhujanlavalla, joka käytännöllisesti katsoen oli yhtä leveä kuin tämä halkimitattuna tästä, oli kahden tai kolmen jalan korkeudelta hartiahuiveja ja hattuja ja vanhoja vaatteita, jotka he olivat panneet sinne.

²² Ja tämä nuori nainen yritti päästä sinne ylös. Ja Billy Paul, poikani, tuli ja sanoi: “Isä, minulla on siellä lähes kolmesataa järjestysmiestä, eivätkä he voi pidätellä tuota pientä naista.” Hänellä oli kuollut lapsi pieneen siniseen huopaan käärittynä liina.

“Hyvä on”, sanoin veli Jack Moorelle, “mene sinne alas.”

²³ Veli Jack Moorella ja minulla on paljon yhteistä. En halua sanoa, että näytämme samankaltaisilta, koska hän on niin komea mies. Mutta yksi asia veli Moorella on, meillä molemmilla on jakaus kammattuna samalla tavalla. [veli Branham ja seurakunta nauravat.] Meillä on paljon yhteistä. Minä ajattelin: “Tuo nainen ei tunne minua”, heidän täytyi laskea minut alas köysillä, päästäkseni sinne. Niinpä lähetin hänet alas rukoilemaan tuon pienen lapsen puolesta. Ajattelin: “Tuo nainen ei tule koskaan huomaamaan mitään eroa.”

²⁴ Ja niin aloin jälleen jatkaa puhumista ja veli Espinoza, monet teistä veljistä Länsirannikolta tunnette hänet, oli tulokkaassa. Se oli siellä ulkona härkäareenalla, Meksiko Cityssä. Ja katsoin yli kuulijakunnan ja näin näyn pienestä meksikolaislapsesta istumassa, hymyilemässä minulle. Niin sanoin: “Tuokaa tuo nuori nainen tänne.” Laskin kädet tuon pienen, kuolleen, jäykän, kylmän muodon päälle. Sen jalat alkoivat potkia ja se alkoi huutaa, ja siinä se oli, elossa.

²⁵ Ja lähetin juoksijan, veli Espinoza teki, tarkistamaan asian tuolta lääkäriltä, hankkimaan lausunnon, ennen kuin voimme kirjoittaa sitä. Tuo lääkäri kirjoitti lausunnon, että lapsi kuoli hänen vastaanotollaan tuona aamuna kello yhdeksältä, ja tämä tapahtui noin kello kymmenen kolmekymmentä tuona iltana. Ja tuo lapsi on elossa tänä päivänä, nauttien hyvästä terveydestä, Jumalan kunniaksi ja kirkkaudeksi.

²⁶ Olemme nähneet niin monia asioita tapahtuvan, ettei meidän olisi tarvinnut sanoa veli Waystä siellä, mutta totuus on totuus. Ja Jumala ei tee noita asioita vain... Hän haluaa sen tulevan tiettäväksi, ja haluaa ihmisten tietävän, että Hän rakastaa heitä. Ja Jumalan armosta, veli Way istuu keskellämme tänä iltana, elossa. Me olemme kiitolliset siitä.

²⁷ Minä ajattelin sisään tullessani, koska kyseessä oli leirintäalue, että en halunnut keskeyttää tuota suurta aikaa, joka ihmisillä oli. Billy kertoi minulle tänään iltapäivällä, hän sanoi: “Sinä puhut todellisesta vanhanaikaisesta helluntaista”, hän sanoi, “odotahan, kunnes pääset sinne!” Hän sanoi: “He laulavat niin kuin heillä olisi viidenkymmenen vuoden kokemus.”

Minä sanoin: “Arvaan, että joillakin heillä on, kyllä, viidenkymmenen vuoden kokemus.”

²⁸ Minä yksinkertaisesti rakastan sen kaltaiseen kokoukseen tulemista, uskon, että me kaikki rakastamme sitä, kun voimme päästä suoraan asiaan.

²⁹ Kuten minulla oli tapana kertoa tuosta kalamatkasta, kun olin pohjoisessa New Hampshiressa kalastamassa purolohia. Ja siellä kaukana vuorilla minulla oli pieni telta, tuollainen pieni A-mallinen telta, hallitukselta. Ja olin löytänyt paikan, jossa oli paljon purolohta, mutta siellä kasvoi paljon pensaita. Ja joka kerta, kun yritin heittää perhoani, se takertui kiinni pajupensaisiin. Niinpä tuona aamuna nousin ylös aikaisin ja menin sinne ajatellen, että hakkaisin nuo pajut maahan. Minä vain ottaisin... Jos tapan kalan, silloin syön sen, muussa tapauksessa päästän sen irti. Niinpä minulla oli koko viikon ajan niin paljon kuin kykenin syömään, ja olin siellä ylhäällä yksinäni.

³⁰ Ja poissa ollessani tuona aamuna, takaisin tultuani, näin vanhan naaraskarhun kahden pienen poikasen kanssa menneen teltaani. Ja puhukaapa romuttamisesta, ne olivat todella romuttaneet sen. Ne olivat repineet kaiken hajalle. Ja minä ajattelin... Kun tulin takaisin, kuulin melua, ja katsoin pienten pensaiden takaa, joiden ympäri olin tulossa. Ja tuolla vanhalla äitikarhulla ja niillä kaikilla oli hienoa aikaa, haravoidessaan kaiken lävitse.

³¹ Ja tuo emokarhu näki minut ja juoksi pois, kutsuen pentujaan. Yksi pennuista tuli, mutta toinen ei tullut. Se oli hyvin pieni, oli kevät, vain näin korkea. Se istui siellä tällä tavalla. Ja minä ajattelin: “Mistähän tuo pikkukaveri on niin kiinnostunut?”

³² Kiersin ympäri ja katsoin. Sanoin sitten: “Mene pois sieltä! Mene pois sieltä!” Ja se vain istui siellä. Minä ajattelin... Pidin silmällä tuota vanhaa äitiä, koska, tiedättehän, jos te leikittelette sen poikasilla, se

rokotettuja. Kuolema, helvetti, naurun ja pilan kohteena oleminen ei merkinnyt heille mitään, he olivat rokotettuja. Aamen. Oi!

¹⁷⁰ Kuunnelkaa Pietaria seisomassa siellä. He alkoivat kysellä: “Onko Gileadissa yhtään lisää palsamia? Onko enemmän palsamia Gileadissa? Eikö siellä ole lääkäreitä?” Oi, kyllä, meillä on paljon palsamia Gileadissa. Meillä on paljon lääkäreitä.

¹⁷¹ Tohtori Simon Pietari oli tuona päivänä lääkärinä. Hän sanoi: “Minä kirjoitan teille reseptin. Minä tulen kertomaan sen teille. Ja tämä on Iankaikkinen lääkemääräys, Koska se tulee olemaan teitä ja teidän lapsianne varten ja niitä varten, jotka kaukana ovat. Itse asiassa se on jokaista varten, jonka Herra sinun Jumalasi on kutsuva. Heille minä tulen antamaan sen.”

¹⁷² He sanoivat: “Mitä me voimme tehdä tullaksemme rokotetuiksi?” Siinä se on. “Mitä me voimme tehdä ollaksemme rokotetut?”

¹⁷³ Hän sanoi: “Minä kirjoitan teille reseptin.” Hän sanoi: “Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä tämä resepti on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Oi!

¹⁷⁴ Tiedättekö mitä? Kun tohtori löytää parannuskeinon tautia varten, ja kirjoittaa reseptin; ja joku puoskari saa sen käsiinsä valmistettavaksi, ja alkaa lisäämään siihen hieman tätä ja ottamaan siitä pois hieman tätä, hän joko tappaa potilaan, tai sitten siitä ei ole apua. Lääkkeessä ei ole edes tarpeeksi lääkeainetta, ollakseen avuksi. Se on niin heikkoa, ettei se auta potilasta.

¹⁷⁵ Ja se on vikana niin monilla näistä seminaarin lääkkeenvalmistajista tänään. He ottavat jotakin pois tuosta reseptistä ja lisäävät jotakin muuta Sen tilalle, ja sitten teillä on joukko kuolevia näissä ruumishuoneissa.

¹⁷⁶ Tämä lääkemääräys yhä pysyy samana. Kun samarialaiset saivat sen, ja tulivat rokotetuiksi, heillä oli tuo sama asia, sama resepti. Kun pakanat saivat Sen, he saivat saman reseptin. Apostolien teot 19, Paavali tapasi joukon, jolla oli osa reseptistä, mutta ei kaikkea Siitä. Hän sanoi: “Se ei kelpaa. Te tapatte koko asian.” Niinpä hän kirjoitti sen uudestaan

sitä. Kuolema ei voi pitää sitä. Mikään ei voi pitää sitä. Se tulee nousemaan ylös jälleen.

¹⁶⁴ Jeesus Kristus sanoi: “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minulle, ja Minä nostan sen ylös jälleen viimeisessä päivässä.” Halleluja! Mies tai nainen, joka on rokotettu Tällä, ei voi pysyä haudassa. Mikään hauta ei voi pitää vanhurskasta. Mikään helveti ei voi pitää sitä; ei hauta, ei mikään muu. Jeesus Kristus lupasi nostaa sen jälleen ylös tuona Päivänä. Aamen. Oi, olen niin iloinen siitä, tuosta rokotuksesta. Tiedättehän, pääsiäisaamuna se todistettiin.

¹⁶⁵ Tiedätkö, mitä se oli? Se oli niin suuri asia, että satakaksikymmentä ihmistä halusi tulla rokotetuksi. No niin, jos Hän kesti kiusauksen lävitse, siellä oli satakaksikymmentä ihmistä, jotka tunsivat Hänet todella hyvin, jotka myös halusivat tuon rokotuksen. Niinpä Hänen silloin täytyi mennä ylös laboratorioon valmistamaan tuota seerumia, joten Hän sanoi: “Menkää sinne ylös Jerusalemin kaupunkiin, kunnes saan sen kaiken valmistetuksi, ja sitten tulen lähettämään Sen alas teille.” Niinpä he menivät sinne ylös odottamaan.

¹⁶⁶ Kuinka kristillistä seurakuntaa tulisi johtaa, minkälainen rokotus siihen tarvitaan? Mikä olisi tuo rokotus? Kuinka he tekisivät? Mitä tapahtuisi? Tulisiko heidän kaikkien mennä seminaariin opiskelemaan saadakseen fil.tri:n ja lakit.tohtori:n? Pitäisikö papin tulla tietä pitkin öylätti kädessään, ja teidän työntää kielenne ulos ja ottaa ehtoollisen, ja se olisi sillä selvä?

¹⁶⁷ Ei vaan: “Siellä tuli ääni Taivaasta”, rokotus oli tulossa, “niin kuin kohiseva mahtava tuuli, ja se täytti koko rakennuksen, jossa he olivat istumassa. Tulenkaltaiset jakaantuneet kielet asettuivat heidän päälleen. Ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua toisilla kielillä, niin kuin Henki heille puhuttavaksi antoi.”

¹⁶⁸ Oletteko koskaan nähneet kuvaa tuosta vanhasta pyhäköstä? Siellä oli pieni sivuovi, he nousivat sinne kierreportaita myöden ja menivät sisälle ylähuoneeseen. He sulkiivat ovet ja menivät sisälle, koska he olivat pelloissaan.

¹⁶⁹ Mutta sanon teille, kun he tulivat rokotetuiksi niin kuin tuoreeltaan polttomerkityt vasikat, ei mikään voinut pidätellä heitä. Ei koskaan. He tulivat ulos sieltä huoneesta ja menivät ulos kaduille. He olivat

tulee ja raapii teitä, näettehän. Niinpä minä pidin sitä silmällä; siinä hyvin lähellä oli puu, tiedättehän. Minulla oli siellä teltassa vanha ruosteinen pistooli, joka silloin oli luultavasti rikottu. Ja joka tapauksessa, en halunnut ampua tuota vanhaa äitiä ja jättää kahta orpoa yksin metsiin. Niinpä pidin silmäni tuossa puussa, kierteäessäni ympäri nähdäkseni, mikä tuota pikku kaveria niin kiehtoi.

³³ Ja tiedätkö, minä pidän pannukakuista. Niin kuin me kaikki etelävaltiolaiset, eikö niin? [Seurakunta sanoo: “Kyllä.”] Ja minä todella rakastan niitä ja minä... tiedätkö, minussa ei ole paljoakaan metodistia; minä todella haluan kaataa niiden päälle siirappia. Minä todellakin kastan ne, kaadan sitä kokonaan niiden päälle. Minä en halua vain jotakin vähäistä pirskeitä, niin kuin te saatte näissä paikoissa täällä, jotakin pientä. Minä haluan todella kaataa sitä sen päälle, todella saada ne sekaisin.

³⁴ Minulla oli puolen gallonan ämpäri hyvää vanhaa durra-siirappia. Tämä pieni karhu oli saanut kannen pois ja se todella nautti minun siirapistani. Tarkkasin sitä pensaan takaa. Se työnsi pienen tassunsa tähän ämpäriin, tiedättehän. Se ei tiennyt kuinka saada siirappia ulos, joten se työnsi tassunsa siirappiini ja veti sen ulos ja nuoli sitä.

³⁵ Sanon teille, kun lopulta pääsin ympäri ja sain sen huomion kiinnitetyksi, se katsoi minuun. Se ei voinut nähdä minua, se oli siirapissa pääläeltä alkaen alas asti ja sen pieni vatsa oli aivan yhtä täynnä siirappia. Eikä se saanut edes silmiään auki katsoakseen minuun, tiedättehän, kun se yritti.

³⁶ Minä ajattelin: “Niin se on. Ei ole mitään tuomiota niille, jotka syövät.” Se tuo mieleeni hyvän vanhanaikaisen helluntaikokouksen, kun me työnnämme kätemme suunnilleen näin syvälle hunajapurkkiin, tiedättehän, jossa on tuota helluntai-hunajaa.

³⁷ Tiedätkö, tapahtui outo asia, kun se oli saanut vatsansa täyteen ja ämpäriini tyhjäksi, se meni äitinsä ja pikkuveljensä tykö, ja äiti nuoli sitä.

³⁸ Ja toivon, että saamme niin paljon yllemme täältä, että kotiin mentyämme, tulevat ne, jotka eivät tulleet, nuolevat vähän meidän kokemuksestamme, kertoessamme heille, mitä suuria asioita Herra teki täällä Hot Springsissä. Herra siunatkoon teitä.

³⁹ Ja nyt, uskon heidän kertoneen minulle, etteivät he ehtineet ajoissa, tai jotakin, ilmoittaakseen rukouskorttien jakamisesta, rukoillaksemme sairaiden puolesta; korteissa on numerot, ja me kutsumme heidät numerojärjestyksessä ja rukoilemme heidän puolestaan. Ja nyt, kun on sillä tavalla, antaa se minulle yhden illan tullaksemme vähän tutummiksi. Ja uskon, että huomen illaksi he antavat heille rukouskortteja johonkin aikaan iltapäivällä. Onko se niin? Jaa, te olette jo... Kello kuudeltako? Kello kuudelta, huomenillalla.

⁴⁰ Nyt ajattelin tänä iltana, että ottaisimme pienen osan Kirjoituksista tässä ja lukisimme Sen, nähdäksemme voisimmeko löytää sen, mitä Herra haluaa sanoa meille. Ja nyt juuri ennen kuin avaamme Kirjan, puhukaamme Kirjan Tekijälle, kun kumarramme päämme.

⁴¹ Ennen kuin rukoilemme ja pääanne ovat kumarretut; ja kaikki huolet ja päivän ilakointi ja se pieni huumori, jota olemme puhuneet, työntäkäämme se nyt syrjään, koska me lähestymme Kuningasta. Jos on jotain erikoispyyntöjä, joiden haluaisitte tulevan muistetuiksi, kohottakaa vain kätenne ja sanokaa: "Herra!" Syvällä sydämessänne vain pitääkö pyyntönne esillä.

⁴² Taivaallinen Isämme, me pidämme tätä suurena etuoikeutena, Kaikkivaltias Jumala, tulla Herran seurakuntaa, seurustelemaan yhdessä, todistamaan, kertomaan niistä suurista asioista, joita Sinä olet tehnyt ja paikoista, joissa olemme olleet. Ja se muistuttaa minua Apostolien tekojen 4. luvusta, Raamatussa, kun he palasivat takaisin ja puhuivat siitä, mitä Herra oli tehnyt. Ja he kaikki rukoilivat, ja tuo paikka vapisi, johon he olivat kokoontuneet yhteen.

⁴³ Jumala, me emme ole niinkään halukkaita näkemään rakennuksen vapisevan; vaan me haluaisimme Sinun ravistavan meitä, Herra. Ravista ymmärrystämme. Ravista olemustamme, tunteitamme, sydäntemme ymmärrystä, niin, että voisimme lähteä täältä tänä iltana palvellaksemme Sinua päättäväisemmin kuin koskaan niin, että voisimme tuntea tuon uuden tuoreen helluntain Läsnäolon, Pyhän Hengen vuotaessa yllemme tuoreeltaan ja uutena, niin kuin oli näissä metsissä ja kukkuloilla viisikymmentä vuotta sitten täällä Arkansasissa, kun esi-isämme tulivat tänne hevosilla ja vankkureilla, saarnaten tätä Evankeliumia. Ja täällä, Herra, voikaamme me, tämän suuren arvokkaan Asian kantajat, jonka Sinä lähetit tätä kautta, olla häpeämättä tätä suurta

voittosi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."

¹⁵⁸ Hän voi pistää Eliaa ja pitää pistimensä. Mutta tiedättehän, jos mehiläinen koskaan pistää tarpeeksi syvälle, ei se sen jälkeen enää voi pistää, se kadottaa pistimensä. Niinpä se ei ollut inhimillistä lihaa, johon hän voi upottaa sen. Ja, kun hän työnsi sen Immanueliin tuolla kerralla, hän kadotti pistimensä. Kiitos olkoon Jumalalle! Kyllä, hän epäonnistui siinä. Kyllä.

¹⁵⁹ He totesivat, että tuo vastamyrkky kesti. He sanoivat: "Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä." Ylipappi ja seurakunnan suuret arvohenkilöt sanoivat: "Sano se nyt meille selvästi. Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä ja pelasta itsesi", ja niin edelleen. "Anna meidän nähdä oletko Sinä Jumalan Poika." Hän ei koskaan avannut suutansa eikä sanonut sanaakaan.

¹⁶⁰ Nyt me näemme, että Hän kuoli. Hän todella kuoli. Hän kuoli kunnes aurinko ja kuu ilmoittivat Hänen kuolleen. Koko luonto ilmoitti Hänen kuolleen. Maa järisi, hermostumisen väreet kulkivat sen ylitse. Kun ne näkivät, että se Jumala, joka oli luonut maan, oli riippumassa maan yllä, Immanuelin Veren tippuessa maan päälle. Ei ihme, että Hän kuoli. Hän kuoli niin, että kaikki ilmoitti Hänet kuolleeksi.

¹⁶¹ Ja sitten me näemme, että ennen kuin Hän kuoli, Hän sanoi: "Hävittäkää tämä temppleri, ja Minä tulen nostamaan sen ylös jälleen kolmantena päivänä. Te ette ole koskaan kykenevä pitämään sitä alhaalla. Hävittäkää se, ja Minä olen tuova sen takaisin ylös kolmantena päivänä."

¹⁶² He panivat vartijat haudan ympärille, nähdäkseen tulisiko tämä rokotus kestämaan. He näkivät sen kestäneen synnin kiusauksen lävitse. Se kesti läpi köyhyiden. Se kesti rikkauksien lävitse. Se kesti kaikenlaisten kiusausten lävitse. Mutta nyt kuolemassa, mitä se nyt tulisi tekemään?

¹⁶³ Mutta pääsiäisaamuna, oi, juuri ennen auringonnousua, tuo rokotus otti otteen. Ja sen tapahtuessa, kuoleman esteen särkyivät, hauta avautui, ja Hän nousi jälleen ylös kolmantena päivänä, ja nousi ylös Korkeuteen. Se osoittaa, että tämä rokotus on Iankaikkisen Elämän rokotus. Te ette voi hävittää sitä. Ei edes tuonelan kohtu voi pitää sitä. Hauta ei voi pitää

Aamen. Ettekö olekin iloisia siitä? Sellainen on elävä Jumala. Että mies voi pudota katolta, henki on lähtenyt hänestä; ja siellä seisova mies, jolla on Jumala itsessään, voi laskea itsensä tuon miehen päälle, ja hän elää jälleen. Tuo sama Jumala elää tänä iltana. Aamen. Hän on muuttumaton Jumala. Seurakunta tarvitsee rokotuksen. Niin se on.

¹⁵⁴ Niin kuin David du Plessis kerran sanoi, Jumalalla ei ole mitään lapsenlapsia. Oikein. Se on mihin helluntailaisveljemme ovat tulossa. Heidän lapsensa tulevat seurakuntaan ja vain sanovat: "Me olemme helluntailaisia koska isäkin oli." Jos isä oli helluntailainen ja hänellä oli Pyhän Hengen kaste, täytyy teidän saada se samalla tavalla kuin isäkin. Hänellä ei ole lapsenlapsia. Hänellä on vain poikia ja tyttöjä, ei pojanpoikia ja tyttären tyttöjä; vain poikia ja tyttöjä. Se on totta.

¹⁵⁵ Niinpä teidän on tehtävä samoin kuin he tekivät Helluntaipäivänä. Teillä on oltava tuo sama kokemus. Teillä täytyy olla tuo sama asia, joka heillä oli. Jumala ei koskaan muuta ohjelmaansa. Hän ei koskaan muuta tapojaan. Hän vain tekee saman asian koko ajan. Tavalla miten Hän säättää ohjelmansa, sitä sen on seurattava joka kerta. Ja, jos te teette saman asian, samat tulokset ovat tuleva. Aamen. Oikein.

¹⁵⁶ Nyt me näemme, että se kesti kiusauksen ajassa. Se kesti, kun kaikki meni vikaan. Se kesti, kun kaikki Hänen ystävänsä hylkäsivät Hänet. Hän yhä piti kiinni, tämä rokotus kesti. Sitten perkele ajatteli: "Nyt olen saanut Hänet." Hän lähti ylös Golgatalle, Veren virratessa Hänen ruumiistaan. Hänen Veriset vaatteensa olivat kiedotut Hänen ympärilleen. Perkeleen on täytynyt sanoa: "Olen saanut Hänet nyt. Se ei voi olla Jumala. Ei, ei. Se ei voi olla Hän, jos Hän antaa noiden sotilaiden sylkeä kasvoihinsa, jos Hän antaa heidän nykäistä kourallisia partaa kasvoiltaan, jos he voivat antaa Hänelle haasteen nähdä näkyjä, eikä Hän tehnyt sitä. Ja nyt Hän on menossa ylös mäkeä, kantaen tuota ristiä, tulen saamaan Hänet muutaman minuutin kuluttua."

¹⁵⁷ Tuo kuoleman mehiläinen tuli alas ja kierteli Hänen ympärillään, pistääkseen Häntä. Tiedättehan, niin kuin kaikille mehiläisillä on pistin. Mutta tuolla kerralla Jumala oli valmistanut lihan, joka oli Jumalan liilaa. Kun hän kerran oli upottanut tuon pistimensä Jumalan Poikaan, Immanueliin; ja, kun hän veti itsensä irti, ei hänellä enää ollut pistintä jäljellä. Hän otti pistimen pois kuolemalta. Ei ihme, että Paavali voi sanoa: "Kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun

asiaa; vaan, että vaellamme niiden jalanjäljissä, jotka kävivät edellämme, Herra, kantaen Herran Jeesuksen lippua.

⁴⁴ Voikoon muut, jotka eivät vielä ole vastaanottaneet tätä suurta pelastuksen suunnitelmaa, jonka Jumala on säättänyt meille Kirjoituksessa, kertoen ennalta koko matkan kautta Vanhan Testamentin, ja jota me tänään nautimme, voikoon keskuudessamme olla suuri ravistelu, ja uskon ja ponnistelujen uudistuminen.

⁴⁵ Minä kiitän Sinua tästä kokouksesta, tästä ihmisjoukosta, joka yhä pitää kiinni, Herra, tässä koetuksen hetkessä, joka on tullut maan päälle, koettelemaan niitä, jotka tunnustautuvat kristityiksi, voikaamme me lopussa, olla katsotut arvollisiksi menemään sisälle Herran iloihin, jotka ovat olleet valmiina Lunastettuja varten, maailman perustamisesta asti. Siunaa Sanasi.

⁴⁶ Herra, muista jokaista kättä, joka kohosi ylös. Sinä tiedät tavoitteen, Sinä tiedät vaikuttimen, Sinä tiedät pyynnöt tuon käden alla. Minä rukoilen Jumala, että Sinä soisit sen jokaiselle. Voikoon jokainen mies, nainen, poika, tai tyttö, joka kohotti kätensä, joka halusi enemmän pelastusta, tai lähempää vaellusta, tai tuntea Sinut Pelastajanaan, älkööt he lähtekö tältä maaperältä ennen, kuin tuohon pyyntöön on vastattu.

⁴⁷ Niille, jotka ovat sairaita ja tarpeessa, me rukoilemme Jumala, että tulisi olemaan sellainen parantumisen aalto yli tämän paikan, ettei yksikään heikko henkilö, joka tulee tälle maaperälle, lähtisi sillä tavalla kuin hän tuli. Sinä, joka voit nostaa miehen ylös kuolleista ja esittää hänet täällä edessämme, se osoittaa, että Sinä olet sama Jumala, joka seisoi siellä Lasaruksen haudan ääressä, kutsuen hänet ulos kuolleiden joukosta. Isä, anna heidän tietää, että Sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti. Täällä keskellämme seisoo eräs tänä iltana, joka vain muutama päivä sitten kutsuttiin takaisin maasta, joka on sen tuolla puolen, mitä ihminen tietää tässä elämässä. Kuinka me kiitämme Sinua tästä!

⁴⁸ Siunaa meitä nyt yhdessä, kun me tutkimme Sinun Sanaasi, sillä totisesti Sinun Sanasi on Totuus. Sinä ja Sinun Sanasi olette Yksi. Niitä ei voida erottaa toisistaan. Niinpä me pyydämme Sinun siunauksiasi yllemme, Isä, kun me odotamme Sinua puhumaan meille tänä iltana, Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Aamen.

Nyt, jos tahdotte, haluaisin mennä Kirjoituksiin ja niin edelleen.

⁴⁹ Minä vähän lepäsin vuoteella ja nukahdin; ja ennen kuin huomasinkaan, Billy tuli ja sanoi: “Lähtekäämme.”

Minä sanoin: “Tarkoitatko, että on aika mennä kirkkoon?” Minun täytyi ottaa esiin pieni nippu Kirjoituksia, joista olin puhunut aikaisemmin, puhuakseni tänä iltana.

⁵⁰ Ja ajattelin heidän ehkä antaneen kortteja rukoillaksemme sairaiden puolesta ja niin edelleen. Olen pannut merkille, sen jälkeen, kun tulin tänne, nämä kaksi ihmistä makaamassa telttavuoteilla, jotka ovat ehkä tulleet siksi, että heidän puolestaan rukoiltaisiin tänä iltana.

⁵¹ Ja sitten Billy tuli ja sanoi: “En ehtinyt ajoissa, isä.” Puhuimme siitä, ja hän sanoi: “Tulemme yrittämään sitä huomenillalla.”

⁵² Minä sanoin: “Hyvä on, katsotaan voisimmeko saada veljiä antamaan joitakin kortteja.”

⁵³ Nyt haluan teidän menevän kanssani 2. Kuningasten kirjan 1. lukuun. Ja sitten myös haluan teidän menevän Jeremian 8. lukuun ja 22. jakeeseen. Lukekaamme osa tästä Kirjoituksesta.

Sitten Mooab kapinoi Israelia vastaan Ahabin kuoleman jälkeen.

Ja Ahasja putosi alas ristikon lävitse yläsalissansa, joka oli Samariassa, ja oli sairas: ja hän lähetti sanansaattajat, ja sanoi heille: Menkää, tiedustelkaa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, josko minä olen toipuva tästä taudista.

Mutta HERRAN enkeli sanoi tisbeläiselle Elialle: Nouse, mene Samarian kuninkaan sanansaattajia vastaan, ja sano heille: Siksikö, että Israelissa ei ole Jumalaa, te menette tiedustelemaan Baal-Sebubilta Ekronin jumalalta?

Nyt sen vuoksi näin sanoo HERRA, Sinä et ole tuleva alas vuoteesta, johon olet noussut, vaan olet varmasti kuoleva. Ja Elia meni tiehensä.

⁵⁴ Ja sitten Jeremian Kirjan 8. luku ja 22. jae.

Eikö ole palsamia Gileadissa; eikö siellä ole lääkäreitä? Miksi sitten ei kansani tyttären terveyttä ole saatu takaisin?

⁵⁵ Haluan puhua aiheesta: Miksi? Se on kysymys, ja Jumala kysyy tämän kysymyksen.

¹⁴⁸ Mutta meidän Herramme kesti kiusauksen. Tuo rokotus kesti. Kun aika tuli, ja siellä oli väittely Kirjoituksesta, pysyi Hän täsmälleen Sanan kanssa. Saatana sanoi: “On kirjoitettu.”

Hän sanoi: “On myös kirjoitettu.” Oi, se on... Kunnia! Jumala ihmisessä, näettehän.

¹⁴⁹ Mitä Hänellä oli? Hänellä oli jotakin tukemaan jokaista sanaa, jonka Hän sanoi. Hän sanoi: “Jos Minä en tee Isäni tekoja, silloin älkää uskoko Minua. Mutta, jos te ette voi uskoa Minua, uskokaan silloin ne teot, jotka Hän tekee kauttani.” Oi! Siinä se on teille.

¹⁵⁰ Mitä me tarvitsemme tänään, on sen kaltaisia miehiä ja naisia, jotka voivat sulkea maailman suun, Pyhän Hengen merkeillä. Me tarvitsemme sen kaltaisen telttakokouksen. Me tarvitsemme ylösalaisin kääntämistä ja maailman ja maailman asioiden ulosravistelua seurakunnasta, joka on tullut sisälle näissä viimeisissä päivissä. Raha leviää ympäri maan, ja suuret asiat, ja ne ovat saaneet ihmisten mielet suuriin asioihin Jumalan sijasta. Kompromissien tekoa, tehdään ratkaisuja sovittelemalla Kirjoituksen kanssa! Jokainen veli, joka aloittaa sillä tavalla, tulee suosituksi jossakin organisaatiossa, tehdessään kompromisseja siinä mitä uskoo.

¹⁵¹ Sellainen veri ei virtaa aidossa, Pyhästä Hengestä syntyneessä mieheessä. Mitkään perkeleet eivät voi järkyttää häntä tuolta Sanalta. Hän seisoo sillä kaikesta huolimatta., Aamen. Paavali sanoi: “Ei mikään nykyinen, tai tulevaisen, tai mikään voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta.” Kun tuo todella aito Pyhän Hengen syntymä tulee mieheen, on hän Jumalan Poika. Ei ole mitään kuilua hänen ja Jumalan välillä. Hän on Hänen poikansa Hänen Läsnaolossansa. Aamen. Minä pidän siitä. Minä tiedän, että se on totta. Hyvä on.

¹⁵² Me näemme, että kiusauksen hetkellä, maailmallisiin asioihin, tämä rokotus kesti. Silloin, kun kutsutaan pyhäksi kieriskelijäksi tai tehdään pilaa, kun he panivat rievun Hänen silmilleen ja löivät Häntä kepillä päähän, sanoen: “Jos nyt sitten olet profeetta, niin kerro meille, kuka Sinua löi.” Nuo roomalaiset sotilaat, he olivat nähneet Hänen seisovan siellä ja erottavan ihmisten ajatukset.

¹⁵³ Jos Hän seisoi täällä tänä iltana, Hän voisi katsoa ympärilleen ja sanoa, mikä tuolla naisella on vikana ja sanoa, mitä tällä tai tuolla on. Sitä Hän teki. Sillä tavalla Hän yhä tekee sen, koska Hän ei muutu.

rokotuksen ja selviää siitä hengissä, voi hän olla vapaa. Vangit odottavat tilaisuutta siihen. Oi, se on lääkäri, joka pelkää omaa lääkettään.

¹⁴⁴ Mutta tiedätkö, Jumala ei pelännyt omaa lääkettään. [Tyhjä paikka nauhassa.] ...seimessä, ja eräs mies seisoi siellä Jordanin rannalla. Kun tämä rokote lankesi alas siellä, näki hän sen tulevan kuin kyyhkysen alas Taivaasta, ja Hänet oli rokotettu. Ja Ääni sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, jossa olen mielistynyt asumaan." Aamen. Jumala ihmisessä. Se on tämä rokotus. Jumala ihmisessä. Maailma tarkkasi Häntä. Hän kesti jokaisen kiusauksen. Kun he sylkivät Häntä kasvoihin, vetivät Häntä parrasta ja sylkivät Hänen päälleen, se kesti tuon kiusauksen. Koettelemuksen hetkissä, se kesti kiusauksen. Se kesti! Tämä rokotus, jonka Hän sai Jordanilla, se kesti. Se kesti suosion ajassa.

¹⁴⁵ Se, mikä on vikana niin monilla seurakunnilla tänään, on, kun Jumala siunaa heitä, he alkavat... Ja se vahingoittaa helluntalaisiamme. Heidän tulisi olla niin kuin isoisät olivat, peltikattila tai tamburiini kädessä seisomassa jossakin kadunkulmassa, lyöden tamburiinia; kuin, että makaavat näissä suurissa ruumishuoneissa, joita me rakennamme tänään, yrittäen seurata muiden tapoja. Mitä me tarvitsemme, on hyvä vanhanaikainen Pyhän Hengen vuodatus, joka puhdistaa teidät, mukaan lukien teidät helluntaiseurakunnan pastorit. Niin se on.

¹⁴⁶ No niin, mitä se oli, kun Pyhä Henki tuli alas Jeesuksen päälle, Hänen kastepäivänään, Hänet rokotettiin. Me olemme tarkanneet Häntä tuossa koetuksen hetkessä. Kun perkele yritti antaa Hänelle kaikki maailman valtakunnat, niin mitä Hän teki? Hän pysyi Sanan kanssa. Aamen.

¹⁴⁷ Mitä minä ihmettelen tänään, on se, että monet veljet kentällä tämän viimeisen päivän herätyksen jälkeen... Miksi on niin, että kun te saatte muutamia kolikoita ja vaihtovaatteet, te olette liian suuria menemään jonnekin, tai jotakin sellaista, ja teillä täytyy olla jotakin suurempaa kuin toisella? Siitä on tullut aivan tavallinen häikäilemätön kilpailu elintasosta. Se on häpeä. Jumala haluaa miehiä, jotka tahtovat nöyryyttää itsensä ja menevät jonnekin alhaisiin paikkoihin, joitakin, joille Hän voi puhua. Mutta se on tullut sellaiseksi häikäilemättömäksi kilpailuksi elintasosta, että jokainen yrittää saada jotakin suurempaa kuin, mitä toisella miehellä on. Se on... Ja näettehän, he eivät Kestä tuota saatanan arvovallan kiusausta.

⁵⁶ Ja Jumala on iankaikkinen. Me tiedämme Hänen olevan. Hän on iankaikkinen. Hänellä ei koskaan ollut alkua, eikä Hänellä koskaan voi olla loppua. Iankaikkisuus ei koskaan alkanut, eikä se koskaan lopu, koska se on iankaikkinen.

⁵⁷ Eikä Jumala voi muuttaa mieltään tai tapaansa. Se on miksi me emme hyväksy uskontunnustuksia, jos se on vastoin Sanaa, koska me uskomme, että Jumala ja Hänen Sanansa ovat sama. Me uskomme sen, mitä Raamattu sanoo Johanneksen Evankeliumin 1. luvussa, että: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme." Sen vuoksi, kun Jumala sanoo mitä tahansa, Hän ei voi, huomenna, tai minään muuna aikana, koskaan perua sitä; milloin vain Jumala on kutsuttu näyttämölle, tekemän ratkaisu. Ja Hänen ensimmäinen ratkaisunsa on iankaikkinen. Sitä ei voida koskaan muuttaa.

⁵⁸ Ja Jumala kutsuttiin tekemään ratkaisu ihmiskunnan puolesta, Eedenin Puutarhassa, kun ensimmäinen synty oli tehty. Kykenisikö Hän koskaan lunastamaan kadonneen lapsensa jälleen yhteyteen kanssaan? Ja Hän asetti ohjelman. Sitä ei ole koskaan muutettu, se oli veren kautta. Ja Kirjoituksia seurattessamme, me näemme, ettei sitä koskaan korjattu tai muutettu, eikä sitä koskaan voida tehdä, koska se on Jumalan ratkaisu, Veren kautta. Vaikkakin me olemme yrittäneet korjailla sitä. Me olemme yrittäneet kouluttaa sitä. Me olemme yrittäneet kirkkokunnallistaa sitä. Me olemme yrittäneet tehdä kaikkea, mitä ihmislaissa on, yrittäen muuttaa Sitä, niin kuin Adam teki viikunanlehdillä ja niin edelleen, mutta se pysyy yhä samana, Veri on ainoa paikka olla yhdessä.

⁵⁹ Sen vuoksi, yhdessä tänä iltana, me voimme seistä, ei yhtenä kirkkokuntana, vaan ehkä monet meistä yhdessä. Mutta me emme voi seistä täällä edustamassa yhtä kirkkokuntaa, meidän on seistävä täällä tässä yhdessäolossa Jeesuksen Kristuksen Veren alla. Me voimme kaikki olla veljiä ja sisaria. Jumala valmistaa tien ihmistä varten ja sitten, kun ihminen kieltäytyy vaeltamasta tuota tietä, silloin Jumalalla on oikeus kysyä: "Miksi et tehnyt sitä?" Ja sitä Hän teki silloin, ja sitä Hän tekee nyt. Sitä Hän tulee kysymään Tuomiolla. Heiltä kysytään: "Miksi?"

⁶⁰ Nyt Kirjoituksen lukumme alkoi välittömästi Ahabin kuoleman jälkeen, joka oli paha kuningas, rajalinja-uskovainen, mies, joka tiesi,

mikä oli oikein tehdä, mutta jolla kuitenkin ei ollut rohkeutta astua esiin ja tehdä sitä, minkä oikeaksi tiesi.

⁶¹ Minä vain ajattelen, että eikö tämä maailma olekin tänä päivänä saastutettu Ahabeilla, tämä kristikunta, jossa me elämme, se on saastutettu Ahabeilla, miehillä, jotka todella tietävät, että on oikein antaa elämäne Jumalalle ja olla täytetty Hengellä, ja seurata tämän Raamatun opetuksia, ja kuitenkin heiltä puuttuu rohkeus seistä ja tehdä se. Se jälleen muistuttaa minua toisesta sen kaltaisesta tilanteesta Sodomassa.

⁶² Raamattu sanoo: “Sodoman synnit vaivasivat vanhurskaan Lootin sielua, päivittäin.” Tuon miehen sielu oli vanhurskas ja hän katsoi maan syntejä ja tiesi, että se oli väärin, että he tekivät väärin, ja kuitenkin hänellä ei ollut rohkeutta seistä vakaumuksensa puolesta.

⁶³ Ei ihme, että koko maailma on tullut Sodomaksi ja Gomorraksi, ja tämän päivän Lootit yli tämän kansakunnan ja ympäri maailman, jotka ovat vakuuttuneita, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, ja että Hänen voimansa on aivan yhtä todellinen tänään kuin, mitä se koskaan on ollut, mutta kuitenkin ilman rohkeutta seistä saarnatuolissa ja arvostella ankarasti syntiä, koska se erottaisi heidät siitä yhteydestä, johon ovat liittyneet. Se yhä tulee takaisin Jeesuksen Kristuksen Vereen, tuohon ainoaan parannuskeinoon.

“Miksi? Miksi?”

⁶⁴ Ahasja oli Ahabin poika, joka oli kasvanut jonkinlaisessa penseässä kodissa. Hänen kotinsa ei ollut kokonaisuudessaan kristitty koti. Hänen äitinsä oli pakana. Ja hänen isänsä oli nainut yhteyden ulkopuolelta, nainut naisen, joka ei ollut uskova.

⁶⁵ Ja se muodostaa aina huonon kodin kenen tahansa lapsen kasvaa, kun epäusko ja usko yritetään sekoittaa yhteen.

⁶⁶ Ja nyt, jos hänen isänsä olisi ollut todella luja mies uskossansa, olisi tällä lapsella voinut olla parempi tilaisuus kasvamiseen, mutta hän ei ollut. Eikä hänellä ei ollut sitä tilaisuutta. Hän tiesi, että oli Jumala. Hän tiesi, että oli Jehova. Ja sitten hänen äitinsä jumalat, ja niin edelleen. Hän oli kokonaan sekava. Sitten isänsä kuoleman jälkeen, tämä poika oli tässä tilassa, tavalla tai toisella jotenkin sekaisin.

⁶⁷ Ja, jos se ei olekin kuva tästä päivästä! Yksi perheessä on tähän suuntaan ja toinen toiseen ja yksi menee tätä tietä ja toinen tuota tietä. Ei

¹³⁸ Niin kuin on keväällä. Nämä äitilinnut rakentavat täällä pesiä ja munivat munia. Joillakin niistä on myös pesäntäysi munia, jotka eivät koskaan kuoriudu. Miksi? Se voi munia pesäntäyden ja istua niiden päällä ja olla niin uskollinen kuin olla voi. Se voi käännellä noita munia ja istua siellä ilman ruokaa, kunnes se tulee niin keuhkoon kuntoon, että voi tuskin lentää pois pesästä. Ei ole väliä kuinka paljon se niitä hoivaa ja taputtaa ja kuinka uskollinen se on niille, ne eivät koskaan kuoriudu. Miksi? Se ei ole ollut kumppanin kanssa, ne eivät ole hedelmällisiä, sen vuoksi ne vain makaavat siellä ja mätänevät.

¹³⁹ Se on vikana monilla meidän konferensseistamme. Se on vikana meidän telttakokouksillamme ja monilla meidän konferensseillamme tänään. Mitä me saamme? Joukon lemmikkejä ja akkamaisia saarnaajia joiden tulisi... Sehän on häpeällistä. Ja hän tulee, koska hänellä on vähän arvovaltaa, tai vähän koulutusta, joka työntää heidät vähän yläpuolelle jonkun. Minä... Ainoa asia, jota me tarvitsemme tänään, on... Meillä on pesä täynnä mätää munia.

¹⁴⁰ Mitä me tarvitsemme on hyvää vanhaa pesänsiivous-aikaa, koko matkan ylhäältä asti, joka tulee työntämään sen ulos, kunnes me saamme miehiä ja naisia, jotka ovat täytetyt Pyhällä Hengellä; jotka ovat olleet tämän Kumppanin, Jeesuksen Kristuksen kanssa, ja ovat täytetyt, sillä Hengellä, jolla Hänet oli kastettu. Oikein. Silloin meillä on Elämä leirissä. Kyllä vaan. Vastamyrkky, he pelkäävät Sitä.

¹⁴¹ Jeesus Kristus, Jumalan Poika, kun Hän oli syntynyt, jotkut heistä sanoivat: “Hän oli Marian munasolu.” Hän ei ollut. Jos Marian täytyi saada tuo muna tulemaan alas putkea myöden kohtuun, täytyi hänellä olla tunneaihe, joten näettekö, mitä te panette Jumalan tekemään? Hän ei ollut kumpainenkaan, Marialla ei ollut mitään osaa siihen.

¹⁴² Jumala, Luoja, varjosi neitsyt Marian, ja loi nämä solut hänen kohtuunsa, josta syntyi Mies, joka oli Immanuel, Jumala itse lihaksi tehtynä, keskuudessamme, ilman kenenkään apua. Hän on Luoja, joka teki ensimmäisen miehen. Aamen. Oi! Siellä Hän on. Siellä Niin seisoo. Kyllä vaan. Ja sitten Hän teki sen siksi, että Hän voi ottaa tuon rokotuksen.

¹⁴³ Jokainen todella hyvä tiedemies, hyvä lääkäri, joka löytää taudille vastamyrkyn, jotkut heistä menevät jonnekin vankileiriin ja ottavat jonkun elinkautisvangin, ja jos hän on halukas ottamaan tuon

Hän panee kaiken työskentelemään oikein kutakin päiväänsä varten. Kyllä vaan.

¹³³ Ihmiset vain pelkäävät tätä uutta Syntymää. Siinä kaikki. He pelkäävät tulla siihen, koska se tulee oikeisemaan heidät. Se saa teidät lopettamaan bingopelinne, lopettamaan pelaamisenne näillä raha-automaateilla. Te lakkaatte jäämästä kotiin keskiviikkoillan rukouskokouksesta, katsojiksenne *Me rakastamme Sucya* ja kaikkia näitä muita hulluja asioita, joita Hollywoodilla on, ja noita likaisia vitsejä, joita siellä veistellään. Se panee teidät antamaan hiusten kasvaa pitkiksi. Se saa teidät toimimaan kuin hieno nainen. Se saa miehet lakkaamaan tupakoimasta, ja sitten olemaan diakoneita seurakunnassa. Se saa ihmiset lopettamaan valehtelemisen, varastamisen. Se tekee teille jotakin. Se tulee puhdistamaan teidät ja antamaan teille pelastuksen, jota mikään maailmassa ei voi selittää pois teiltä, koska te tiedätte olleenne siellä, kun se tapahtui. Kyllä vaan.

¹³⁴ Nyt, niin kuin sanoin hetki sitten, kun Jumala... Kun ihmiset löytävät lääkkeen, he tekevät sen etsimällä tätä parannuskeinoa. Kun he saavat selville taudin ja lääkkeen, he ruiskuttavat sen koekaniini, nähdäkseen selviytykö se elävänä siitä.

¹³⁵ Mutta, kun Jumala toi alas tämän rokotteen, josta olen puhumassa tänä iltana, tämän Gileadin palsamin, ei Hän löytänyt koekaniinia. Hän tuli itse. Aamen. Ainoa tapa miten Hän voi tehdä sen, oli tulla Poikansa muodossa ja olla lihaksi tehtynä, asuen keskuudessamme, voidakseen ottaa synnin pistoksen. Hän tuli kuollakseen. Ainoa tapa, miten Hän voi kuolla... Henkenä Hän ei voinut kuolla niin kuin ihminen. Niinpä Hän muodosti ruumiin, jota kutsuttiin Jeesukseksi Kristukseksi, Jumalan Pojaksi, ja Jumala asui tässä ruumiissa, tehden itsensä Immanueliksi maan päällä, ottamaan pois ihmisen synnin. Se oli tuo kemiallinen osa, joka oli tuossa Veressä.

¹³⁶ Joku sanoi: "Hän oli juutalainen." Hän ei ollut mikään juutalainen. Jotkut heistä sanoivat: "Hän oli pakana." Hän ei ollut mikään pakana.

¹³⁷ Hän ei ollut mitään vähempää kuin Jumala. Raamattu sanoo, että "me olemme pelastetut Jumalan Verellä". Veri tulee miespuolisesta. Me tiedämme sen. Hemoglobiini on miehellä; naisella on vain munasolu. Niin se on.

ihme, että me tuotamme niin paljon nuorisorikollisuutta ja kaikkea muuta, kristillisyyden nimen alla. Koska ole mitään yksimielisyyttä. Ei ole mitään todellista uloskutsua ja Jumalan puolesta seisomista.

⁶⁸ Nyt me näemme, että tämä mies oli perinyt isänsä valtaistuimen. Eräänä päivänä, kävellessään jossakin ylhäällä parvekkeella, hän putosi ristikon lävitse. Hän on voinut olla päihtynyt ja pudota ristikon lävitse alas ehkä pohjakerrokseen, osunut johonkin penkkiin tai johonkin ja katkaissut muutamia kylkiluita ja runnellut itsensä. Ja sairauden on täytynyt saada alkunsa jostakin ruhevammasta, joka aiheutti hänelle kuumeen. Ja hän oli kovasti sairas.

⁶⁹ Tietenkään noina päivinä heillä ei ollut niitä parannuskeinoja, joita heillä on nyt. Ehkä lääkärit tulivat ja tekivät sen, mitä voivat tuolle miehelle, mutta se ei ollut riittänyt. Sitten hän tiesi, että ainoa asia, jonka hän voi tehdä, oli mennä jonkun korkeamman voiman tykö, jota lääkärit eivät voineet tuottaa lääketieteen termeillään. Hän ajatteli tekevänsä sen ja lähetti kutsumaan äitinsä.

⁷⁰ Mikä opetus sen tulisikaan olla äideille! Lapsi tavallisesti kuuntelee äitiään.

⁷¹ Ja hän lähetti lähettiläät äitinsä jumalan, Baal-Sebubin tykö Ekroniin, missä tämä kuvapatsas oli. Ja hän sanoi: "Menkää kysymään neuvoa papeilta siellä, ja antaa heidän kysyä neuvoa Baal-Sebubin patsaaltaan, josko minä tulen selviämään tästä sairaudesta, joka minulla on, tai en."

⁷² Mutta tiedätkö, tuo mies, voitteko te todella kuvitella sitä? Kansa, jonka oletettiin olevan jumalaapelkäävä kansa, antoi sen kaltaisen miehen hallita itseään, penseän tilansa vuoksi. Se johtui siitä tilasta, johon seurakunta oli joutunut, joka pani sen kaltaisen henkilön valtaan, tai salli sen. En usko, että ajat ovat muuttuneet kovinkaan paljon; he yhä näyttävät olevan melko paljon samalla tavalla. Ja he antoivat tämän miehen hallita, pitää sanavallan maassa, joka kysyi neuvoa tilaansa joltakin pakanalliselta kuvapatsaalta.

⁷³ Ja sitten, tiedättehän, mutta kaiken sen takana, ei väliä, kuinka paljon näyttää siltä, että Jumala on kääntänyt kasvonsa pois kansasta, Hän tekee sen joskus nähdäkseen minkälaisen asenteen te otatte. Jokainen poika, joka Jumalan tykö tulee, täytyy tulla koetelluksi ja kuritetuksi.

⁷⁴ Ja sitten miehessä ja naisessa on pieni paikka, kun he ovat syntyneet Jumalan Hengestä, joka on iankaikkinen.

⁷⁵ Ja joskus te tulette sille paikalle, että jokainen... Kaikki mitä teistä on inhimillistä, järkevää, perkele voi järkeillä sen pois teiltä. Mutta, kun se kaikki murtuu pois, niin silloin, jos tuota Iankaikkista Elämää ei ole siellä, tulette te myös lankeamaan, koska te voitte järkeillä itsenne pois Jumalasta.

⁷⁶ Mutta miehellä, joka väittää olevansa kristitty, ei ole mitään oikeutta saarnatuoliin, tai mihinkään virkaan, tai olemaan johtaja missään, ennen kuin hän on ensin kiivennyt nuo askelmat sille paikalle, että on syntynyt Jumalan Hengestä, täytetty Pyhällä Hengellä, sellaisella tavalla, ettei kukaan voi selittää sitä pois häneltä.

⁷⁷ Kun Jumala lähetti Mooseksen alas Egyptiin vapauttamaan kansan, vei Hän ensin hänet erämaan takaosaan ja otti ulos kaiken teologian, mitä hänellä oli itsessään, neljäkymmenen vuoden aikana, ja sitten ilmestyi hänelle. Hän tiesi enemmän Jumalasta, viidessä minuutissa, tuon palavan pensaan Läsnäolossa, kuin mitä hän tiesi, sillä neljäkymmenen vuoden opiskelullaan, joka hänellä oli.

⁷⁸ Tätä seurakunta tarvitsee tänä iltana, toisen palavan pensaan kokemuksen, niin etteivät liukaskieliset ihmiset... Kirjoituksen sanoessa, että "nämä kaksi henkeä viimeisissä päivissä tulisivat olemaan niin lähellä toisiaan, että se pettäisi jopa valitutkin, jos se olisi mahdollista."

⁷⁹ Miehen tulisi ensin päästä tuolle pyhälle maaperälle Jumalan kanssa; jolloin kaikki teologiat, kaikki jumaluusopin tohtorit, kaikki järkeilyt, kaikki ateistit, eikä mikään suukaan voisi koskaan selittää sitä häneltä pois. Hän oli itse siellä, kun Jumala tuli, ja hän tietää, mitä tapahtui. Te ette voi järkeillä sitä pois häneltä; hän oli siellä, kun se tapahtui. Sen kaltaisia miehiä me tarvitsemme tänään hallituksessa, seurakunnassa, ja kaikkialla muualla, tämän kaltaisina aikoina. Johtajuuteen, me tarvitsemme miehen, joka on täytetty Pyhällä Hengellä.

⁸⁰ Se on mitä seurakunta tarvitsee tänään; ei jotakin teologia, vaan Hengellä täytetyn, uudestisyntyneen miehen, täynnä Pyhää Henkeä. Sanon teille, että jos meillä olisi enemmän sitä, seurakunta näyttäisi hieman erilaiselta kuin, mitä se näyttää nykyisenä aikana. Asiat olisivat eri tavalla, jos meillä vain olisi enemmän Jumalan Hengellä täytettyjä

¹²⁷ Minä sanoin: "Katsohan nyt, kulta", minä sanoin, "ollen itse lähetyssaarnaaja", minä sanoin, "me olemme eri maasta."

Hän sanoi: "Mitä?"

Minä sanoin: "Me olemme eri maasta, eri kansakunnasta."

Hän sanoi: "Emmekö me ole amerikkalaisia?"

¹²⁸ Minä sanoin: "Me elämme täällä, mutta tämä ei ole meidän kotimme. Me olemme pyhiin vaeltajia. Me etsimme Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala. Minä menin Suomeen; näin kuinka he toimivat Suomessa. Menin Saksaan; näin, millä tavalla heillä oli Saksan henki. Menin Sveitsiin; heillä oli Sveitsin henki. Tulin Amerikkaan; heillä on Amerikan henki."

Hän sanoi: "Mutta miten sitten on meidän kanssamme?"

¹²⁹ Minä sanoin: "Me olemme syntyneet Ylhäältä, Taivaallisista, missä on puhtaus ja pyhyys ja vanhurskaus ja rehellisyys." Kyllä. Minä sanoin: "Sen vuoksi, ne, jotka tunnustavat sen, eivät katso maailman asioihin. Vaan me selvästi osoitamme elämällämme ja elintavoillamme, että meillä on Jumala, meillä on Kuningaskunta, meillä on paikka, johon me olemme menossa. Eikä tämä ole meidän kotimme." Aamen.

¹³⁰ Oi, minä pidän siitä! Alan tuntea itseni melko uskonnolliseksi juuri nyt. Kyllä vaan. Minä uskon tähän vanhanaikaiseen, Pyhän Hengen pelastukseen. Oi, veli, sisar, se tekee jotakin teille. Tuo sama Jumala, joka kerran eli, elää yhä. Hänen sama oppinsa pyhyydestä elää tänä iltana samoin kuin se koskaan on elänyt, aivan sama asia. Kyllä vaan. Mutta huomatkaa, ihmiset ovat menneet pois Sen opista, siinä kaikki. Kyllä, niin se on.

¹³¹ Meidän sydäntautimme ei ole tappaja numero yksi, pääasia, joka tappaa ihmiset tänään. Numero yksi on synnintauti. Ja synti on epäusko. Epäusko mihin? Raamattuun. Oikein. Kyllä, se on numero yksi, synnintauti, joka tappaa ihmiset tänään, sekä hengellisesti että... Ja se tietenkin tappaa heidät myös fyysisesti, koska voidaan todistaa, että mies, joka kantaa kaunaa, ja nainen, joka riitelee ja tappelee ja väittelee, he kuolevat. Se aiheuttaa syöpää, vatsahaavoja ja kaikkea muuta.

¹³² Katsokaahan, teidät tehtiin olemaan onnellinen ja vapaa. Teidät tehtiin elämään kuin lapset Isänne edessä ja tietämään, että joka päivä

siksi, ettei sinua ole koskaan rokotettu. Siinä kaikki. Näettekö? Kyllä vaan. Sinä et ole kokeillut Jumalan parannuskeinoa. Niin se on. Jos tekisit sen, silloin et tekisi sitä.

¹¹⁹ Te sanotte: “Minun täytyy polttaa, jokin saa minut polttamaan.” Kokeile tätä rokotusta kerran ja katso toimiiko se vai ei. Te sanotte: “Minä en yksinkertaisesti voi olla tekemättä tätä. Minä...” Mutta ota vain kerran tätä Jumalan lääketä ja katso, mitä se tekee sinulle.

¹²⁰ Eräs nainen sanoi minulle äskettäin... Sanoin hänelle näiden pahennusta herättävien vaatteiden käytöstä. Ja hän sanoi: “Veli Branham, salli minun sanoa sinulle, ettei sinulla ole mitään oikeutta sanoa sitä. Meillä on oikeus käyttää shortseja, jos haluamme.”

¹²¹ Minä sanoin: “Arvaan, että niin on. Mutta, jos olisit kristitty, sinä et käyttäisi niitä.”

¹²² Ja hän sanoi: “Hyvä on, mutta odotahan nyt, veli Branham.” Hän sanoi: “Tiedätkö, he eivät valmista minkään muun kaltaisia vaatteita kuin vain noita seksikkäitä, ja niin edelleen, sen kaltaisia.”

¹²³ Minä sanoin: “Heillä on yhä kankaita ja he valmistavat ompelukoneita. Ei ole mitään puolustusta.” Niin se on.

¹²⁴ Se on siksi, etteivät he halua ottaa tätä Pyhän Hengen täyttymisen rokotusta, vanhanaikaista, Jumalan pelastamaa, leirikokous pyhyttä. Aamen. Niin se on.

¹²⁵ Oli tapana, että oli väärin tehdä noita asioita. Se on yhä väärin! Oikein. Mutta missä on vika, jotakin on tapahtunut. Oli tapana etteivät ihmiset toimineet sillä tavalla, heidät jopa erotettiin seurapiireistä; nyt he eivät voi päästä sisälle seurapiiriin, elleivät he tee sitä. Ja niin te näette sen riippuvan siitä, missä aarteenne ovat, siellä myös teidän sydämenne on. Teidän täytyy muistaa, että jos te rakastatte Herraa koko sydämellänne, te elätte siististi ja puhtaasti.

¹²⁶ Vaimoni ja minä menimme tässä jokin aika sitten supermarkettiin. Me näimme hyvin oudon asian: naisen, jolla oli yllään puku. Se oli hyvin outo asia meidän seudullamme. Ja Meda sanoi minulle: “Bill, minä tiedän, että jotkut noista naisista laulavat kuoroissa täällä seurakunnissa.” Ja hän sanoi: “Minä tunnen heidät.” Ja hän sanoi: “Mikä nyt saa heidät tekemään sen?”

miehiä, jotka eivät menisi vanhinten perinnäissääntöjen perään ja niin edelleen.

⁸¹ Nyt me näemme tämän miehen lähettäneen sanansaattajat tiedustelemaan Ekronin jumalalta, Baal-Sebubilta.

⁸² Mutta koko ajan, Jumala tiesi hänen tekevän sen. Ja Hänellä oli siellä profeetta, nimeltä Elia, ja Hän puhui Elialle ja sanoi: “Mene sinne tietylle tielle ja seiso siellä. Sanansaattajat ovat tulossa.” Näettehän, te ette voi kätkeä mitään Jumalalta, ei väliä, mitä olette tekemässä. Kuinka vähän tuo mies tiesikään, että Jumala oli puhumassa Elialle jossakin siellä erämaassa, jossakin pienessä savihökelissä, ja voi käskää häntä: “Mene, seiso tämän tien risteyksessä siellä ja puhu näille miehille ja käske heitä menemään takaisin hänen tykönsä ja sanomaan hänelle: ‘NÄIN SANOO HERRA, hän ei ole tuleva alas vuoteeltaan.’”

⁸³ Ja Hän sanoi: “Kysy häneltä: ‘Miksi sinä teit sen? Mikä saa sinut tekemään sen? Onko se siksi, ettei Israelissa ole Jumalaa? Onko se siksi, ettei Hänellä ole profeettaa? Onko se syy, miksi teit sen? Sinähän tiedät, mitä on tapahtunut. Sinä tunnet kirjoituksen. Sinulla on Kirjoitukset omassa palatsissasi. Papit ovat siellä ympärilläsi. Epäilemättä olet lukenut niitä pienestä pojasta alkaen. Ja miksi sinä sitten teet sen kaltaisen typerän asian?’”

⁸⁴ Ihmettelenpä, tänä iltana, jos Kristus tulisi näyttämölle, tai yli tämän kansakunnan tänään, vetäisi tämän kansakunnan tuomiolle, josko tuo sama kysymys tultaisiin kysymään. Miksi on niin? Miksi on niin, että me teemme näitä asioita? Miksi me riitelemme hallituksessa siitä, josko meidän tulisi lukea Raamattua koulussa, miksi, jos me luemme kaikkea tätä hölynpyölyä? Eivätkö esi-isämme asettaneet tätä perustuslakia järjestykseen? Eikö tämä kansakunta ole syntynyt Raamatun periaatteille? Emmekö me ole täällä uskonnon vapauden vuoksi, toimiaksemme Jumalassa tavalla, jonka tunnemme sopivaksi toimia, tavalla, josta olemme vakuuttuneita, että se on Totuus?

⁸⁵ Mutta katsokaahan, me olemme tehneet jotakin samankaltaista kuin hekin silloin. Me annamme kaiken, kuten politiikan, nielaista itsemme, sen sijaan, että kunnioittaisimme Uskoamme Jumalaamme, ja niihin miehiin, jotka ovat seisseet Totuuden puolesta. Ja me annamme politiikkamme voittaa sen ja äänestämme sisälle sen kaltaisia asioita, jotka saastuttavat tämän kansakunnan, ja me olemme tulossa tuomiolle.

Jumala on nouseva näyttämölle, jonakin päivänä, mahtavan profeetan kanssa, puhumaan tässä sukupolvessa ja sanomaan ihmisille, ja he näkevät, että se on Jumala puhumassa, mutta he eivät halua tehdä parannusta. On oleva aivan niin kuin oli silloin.

⁸⁶ Hän sanoi: “Eikö Israelissa ole Jumalaa? Onko se siksi, ettei ole Jumalaa?” Samoin kuin Jeremia sanoi: “Eikö ole palsamia Gileadissa? Eikö siellä ole lääkäriä?” He eivät voineet vastata siihen silloin. Koska, siellä oli. Hän sanoi: “Miksi te sitten teitte sen? Miksi kansani tytär ei ole parantunut?”

⁸⁷ Me ihmettelemme sitä nyt, tänä iltana. Miksi? Eikö ole mitään Raamattua? Eikö ole Jumalaa? Onko jotakin eroa? Jos Jumala on tuova ihmiset tuomiolle, täytyy Hänellä olla jotakin, jonka mukaan tuomita heidät. Täytyy olla joku mittapuu.

⁸⁸ Jos Hän tulee tuomitsemaan heidät katolisen kirkon mukaan; jos Hän sitten tuomitsee heidät Rooman kirkon mukaan, kreikkalaiskatolinen kirkko on kadotettu, samoin kuin muutkin katoliset kirkot. Jos Hän tuomitsee sen kreikkalaiskatolisen mukaan, roomalaiset ovat kadotettuja. Jos Hän tuomitsee sen luterilaisen kirkon mukaan, metodistit ovat kadotettuja. Jos Hän tuomitsee sen metodistien mukaan, luterilaiset ovat kadotettuja. Hän ei voi tuomita sitä jonkun kirkon mukaan; niitä on aivan liian monia erilaisia organisaatioita.

⁸⁹ Mutta Jumala tulee tuomitsemaan maailman, niin kuin Hän sanoi, Jeesuksella Kristuksella. Ja Jeesus Kristus on Sana, ja Sana on Jumala. Ja Hän on tuomitseva heidät tämän Raamatun mukaan, sillä tämä on Sana. Se on Jumalan mittapuu. Meidän täytyy olla mitatut sen mukaan, mitä Raamattu sanoo.

⁹⁰ Ja me ihmettelemme miksi meillä on niin paljon sekaannusta, niin monia organisaatioita, niin paljon eroavaisuuksia, jakamassa veljeyttä. Johtuuko se siitä, ettei Gileadissa ole palsamia? Onko se siksi, ettei ole lääkäriä? Ihmettelenpä tulisiko Jumala kysymään meiltä tuon kysymyksen?

⁹¹ No niin, tarkkaan ottaen ei ollut siksi, että heillä ei olisi ollut Lääkäriä. Heillä oli. Jumala oli tuo Lääkäri. Eikä se ollut siksi, ettei Israelissa olisi ollut Jumalaa. Siellä oli Jumala. Ja heillä oli profeetta,

kuilun täydellisesti pois, eikä Jumala edes tiedä, että te koskaan olette tehneet syntiä. Niin se on. Hän sanoi: “Hän panisi ne Unohduksen Mereen”, ollakseen kokonaan muistamatta niitä teitä vastaan. Silloin miehet ja naiset seisovat Jumalan Läsnaolossa, Jumalan poikina ja tyttärinä, ja itse heidän Jumalansa luonne on heidän sydämissään.

¹¹⁴ Missä on seurakunta tänään, veli? Mitä on tapahtunut seurakunnalle? Kun me näemme Jeesuksen Kristuksen Veren antaneen anteeksi synnit niin, ettei Jumala edes muista meidän tehneen syntiä. Silloin: “Mitä tahansa te pyydätte Minun Nimessäni, sen Minä tulen tekemään.” Missä on vika? Siksi, että joku on istuttanut oppeja näistä Kirjoituksista ihmisiin. Se on ainoa asia, jonka voin käsittää tapahtuneen. Koska Jumalan parannuskeino on yhä sama. No niin, on vaarallista kieltäytyä lääkärin rokotuksesta, kuinka paljon enemmän Jumalan!

¹¹⁵ Kuinka nyt ihminen löytää lääkkeen, joka toimii inhimillisessä olennossa? Tiedättekö, mitä tiedemiehet tekevät? He tutkivat tuon taudin, nähdäkseen minkälainen bakteeri se on, ja sitten he ottavat sopivaa vastamyrkkyä ja myrkkyä ja niin edelleen, tarpeeksi myrkkyä tappamaan teidät, ja tarpeeksi vastamyrkkyä estämään sen, ja he ruiskuttavat sen ensin koekaniiniin. He istuttavat sen taudin koekaniiniin, joka teillä on. Ja sitten he antavat lääkettä tälle koekaniinille, ja jos se selviytyy siitä hengissä, he sitten antavat sitä teille. Niinpä se on melkoinen asia, tiedättehän; he antavat sitä koekaniinille nähdäkseen selviääkö se siitä, ja jos tuo koekaniini ei kuole, he sitten antavat sitä teille. Eivätkä kaikki ihmiset ole koekaniinin kaltaisia, tiedättehän, joten se tappaa jonkun ja auttaa jotakuta muuta.

¹¹⁶ Mutta on yksi asia tässä rokotteessa, jonka Jeesus Kristus antaa, se auttaa jokaista. Se on parannuskeino; se parantaa.

¹¹⁷ Te kuulette ihmisten sanovan tänään: “Tappaja numero yksi on sydäntauti.” Olen eri mieltä heidän kanssaan, en ollakseni erilainen. Olen eri mieltä vain koska tiedän, että se on väärin. Tappaja numero yksi on synnintauti. Oikein, ei ollenkaan sydäntauti, vaan se on synnintauti.

¹¹⁸ Tiedättehän, nyt jotkut ihmiset sanovat: “Veli Branham, uskon, että menit siinä hieman liian pitkälle. Salli minun nyt kysyä sinulta jotakin. Ihmisen täytyy tehdä syntiä; minä teen syntiä vähän, joka päivä.” Se on

kultaseni”, ja hän pani sen päälle vähän kivihiiliöljyä. Ja kaikki, mitä se teki, oli, että se vain levisi, muodostaen suuren renkaanmuotoisen tahrn, kun hän pani kivihiiliöljyä mustetahrn päälle. Se oli kaikki, mitä hän tiesi siitä. Se oli parasta, mitä hänellä oli.

¹⁰⁹ Mutta tänään on eri juttu. He ovat tuottaneet aineen, jota kutsutaan valkaisuaineeksi. Se on kemiallista ainetta, Cloroxia, tai valkaisuainetta, mitä se sitten onkin. Ja milloin tahansa muste putoaa siihen, ei sitä enää voida löytää. Mitä sille tapahtuu? Pudottakaa tippa mustaa mustetta altaalliseen valkaisuainetta, eikä teillä ole siitä jäljellä mitään. Te ette voi löytää siitä edes höyryä.

¹¹⁰ Jos olisin kemisti, nämä sanat eivät ehkä ole oikein jonkun kemistin mielestä, mutta sanoisin, mitä se on? “Se on ensinnäkin H_2O , vettä, yhtenä aineena. Sitten siinä on kemiallista ainetta, joka tekee siitä mustan.” On olemassa vain yksi alkuperäinen väri, ja se on valkoinen. Kaikki muut värit ovat väristeltyjä siitä. Ja sitten, jos te haluatte selittää sitä, te sanotte: “Se muuttui hapoiksi, kun se osui tuohon valkaisuaineeseen. Siitä tuli happoa.” Hyvä on, mitä sitten tapahtui tuolle hapolle? “Tuo happo muuttui...”

No niin, se on tämä musteen väriaine, josta me puhumme.

¹¹¹ Sanokaamme: “Se meni takaisin molekyyleiksi.” Sanokaamme, “Molekyyli neljä kertaa kuusi plus yhdeksän, muodostaa molekyylin H” Jos se olisi ollut neljä kertaa kuusi plus kahdeksan, se olisi ollut vaaleanpunainen mustan asemesta. Sitten se meni takaisin atomeiksi. Sitten atomeista, plus yksi plus B_2 plus kolme, tekee neljä, joka yhdistettynä molekyyli H:n kanssa, merkitsee mitä? Että se tulee jälleen takaisin mustaksi. Ja sitten te voitte mennä sen ohi, te voitte mennä elektroneihin.

¹¹² Mihin te menette sieltä? Teidän on mentävä takaisin. Koska se on luotua, sen täytyy tulla Luojalta. Teidän täytyy valmistaa se. Sen vuoksi, se meni koko matkan takaisin Luojallensa. Tuo väriaine, joka oli tuossa musteessa, ei voi enää koskaan palata takaisin.

¹¹³ No niin, Jumala näki, ettei härkien ja vuohien veri voinut ottaa pois syntiä. Hän ei koskaan valmistanut, vaan Hän loi kemiallisen Jeesuksen Kristuksen Veren. Aamen. Niin että, kun synti kerran on tunnustettu oikealla tavalla, te ette vain edes ylittää tuota kuilua, vaan te otatte tuon

jolta kysyä neuvoa, saadakseen tietää, miten nämä asiat olivat. Mutta se oli tuon kuninkaan oma itsepäinen tahto. Aivan tarkalleen niin.

⁹² Ja se on vikana tässä kansakunnassa tänään. Se on kansan oma itsepäinen tahto. Ei siksi, ettei meillä olisi tuota samaa Jumalaa, joka vei kansansa Punaisen Meren ylitse ja ruokki heitä neljäkymmentä vuotta erämaassa. Se ole kyse siitä, ettei meillä olisi sitä samaa Jumalaa, joka meillä oli alussa. Se on ihmisten oma itsepäisyys. He eivät halua kumartua. He eivät halua olla missään tekemisissä pyhyiden ja puhtauden ja raamatullisen elämäntavan kanssa. He kuuluvat mieluummin kirkkoon ja panevat nimensä kirjaan ja elävät niin kuin muukin maailma, kuin että kumartaisivat Kaikkivaltiaan Jumalan lupauksille ja käskyille. Se on vikana tänään. Siitä syystä asiat menevät niin kuin menevät, ihmiset menevät pois Sanasta. Te ette tule koskaan olemaan kykenevät tulemaan oikaistuiksi, ennekuin pääsemme takaisin oikealle polulle.

⁹³ He rakensivat tämän rakennuksen, mutta jos te panette tuon nurkan johonkin *tänne*, ette te koskaan saisi rakennusta valmiiksi. Teidät täytyy laskea perustukselle. Ja tuo perustus on Raamattu, apostolien ja profeettojen oppi Raamatussa, ja niin edelleen.

⁹⁴ Se oli tämän kuninkaan oma itsepäisyys. Hän ei yksinkertaisesti halunnut lähettää sanansaattajia sinne. Se ei ollut kovin suosittua.

⁹⁵ Jumalan todella todellinen elämäntapa ei ole koskaan ollut suosittu. Se ei koskaan tule olemaan suosittu. “Sillä Evankeliumin saarnaaminen on hullutusta niille, jotka tuhoutuvat.” Paavali sanoi: “Minä en häpeä Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi niille, jotka uskovat.”

Me näemme nyt tässä, että tuo kuningas oli itsepäinen.

⁹⁶ Se on aivan jotakin sen kaltaista, kuin jos joku sairas tänään menisi lääkäriin ja asettuisi makaamaan hänen portailleen, kuumeessa, joka tulisi tappamaan hänet. Ja tuo lääkäri tulisi ovelle ja sanoisi: “Hyvä herra, meillä on täällä sisällä lääkettä.”

Hän sanoisi, “Ah, minä vain en halua.”

“Tule sisälle, minä annan sinulle lääkeruiskeen, rokotuksen.”

“Minä en halua sinun lääkettäsi.”

⁹⁷ Ja lääkäri sanoisi, “Hyvä herra, minä voin auttaa sinua, jos vain tulet sisälle.”

“Mutta minä en tule sisälle.”

⁹⁸ Ja tuo mies makaa siellä lääkärin portailla ja kuolee; hän kuolee sinne lääkärin portaille, koska ei halua ottaa rokotusta siihen lavantautikuumeeseen, tai mikä hänellä onkin. Hän ei halua vastaanottaa rokotusta ja tuo mies kuolee suoraan sinne lääkärin portaille. Tuo mies... Te ette voi syyttää lääkäriä, jos hänellä on lääke, joka parantaa taudin ja hän on halukas antamaan sen, ja se on valmiina. Ja tuo mies tulee niin lähelle, että istuu lääkärin oven edessä ja kuolee, niin te ette voi syyttää tuota lääkäriä. Te ette voi syyttää lääkettä. Syy on tuon miehen, joka kuolee lääkärin oven eteen, tautiin, johon löytyy lääke ja parannuskeino, sisäpuolelta. No niin, se on vain vertaus.

⁹⁹ Mutta tiedätekö, Jumalalla on lääke Valtakuntansa sisäpuolella, joka parantaa jokaisen synnin taudin, mitä maailmassa on, ja ihmiset istuvat suoraan tämän seurakunnan oven edessä. Eikä vain sitä, vaan he istuvat aivan kirkonpenkissä, ja kuolevat ja ovat kadotettuja ja menevät helvettiin, koska he kieltäytyvät vastaanottamasta Lääkärin lääkettä. Aamen. Niin se on. He ehdottomasti kieltäytyvät ottamasta Lääkärin lääkettä ja sen vuoksi he kuolevat kuumeisiinsa.

¹⁰⁰ Ja ihmiset istuvat kirkossa ja kuolevat Jumalan Sanomia, ja uskovat ne, mutta eivät vastaanota Sitä. He eivät sano: “Minä en usko, että se on oikein.” Jotkut heistä tulevat ja sanovat olevansa samaa mieltä Sen kanssa, ne sanovat: “Minä uskon, että se on oikein”, mutta te ette halua tehdä sitä. Näettehän, te tullette kuolemaan. Kuolemaan kirkon penkeissä, koska he eivät halua vastaanottaa parannuskeinoa. He eivät halua. Näettekö, koska se ottaa hieman pois kansansuosiota ihmisiltä. Se jotenkin lyö heitä hieman.

¹⁰¹ He ovat peloissaan tuosta uudesta syntymisestä. Tiedätekö, jokainen syntyminen on sotkuinen asia. En välitä onko se sikolätissä, tai vaaleanpunaisessa koristellussa sairaalahuoneessa, se on sotkuinen asia, ja niin on uusi syntyminenkin. Se saa teidät tekemään asioita, joita ette ajatelleet tekevänne. Se oikaisee teidät. Ja ennen kuin voitte koskaan tulla oikaistuksi, teidän täytyy tulla tuon sotkun lävitse. Niin on. Aamen. Ennen kuin siemen voi syntyä, sen täytyy kuolla ja mädäntyä. Ja se on vikana ihmisillä tänään, he eivät halua kuolla ja mädäntyä maailmalle,

niin että voisivat olla syntyneet uudestaan Pyhästä Hengestä. Näettekö, se on oikein. He pelkäävät tuota uutta syntymää. Sitä he pelkäävät.

¹⁰² Se panee heidät tekemään asioita, joita he eivät halua tehdä! Se ottaa kansansuosion pois heiltä. Se ottaa jäykkyyden pois heistä. Oi, sanon teille, olen iloinen, että on olemassa rokote tänä iltana, joka ottaa sen pois sinusta, veli, ottaa maailman ulos. Se saa ihmiset veljeyteen, seurustelemaan yhdessä huolimatta kirkkokunnallisista eroavaisuuksista. Se saa haalaripukuisen panemaan käsivartensa smokkiin pukeutuneen ympärille ja huutamaan: “Veli, olen iloinen tavatessani sinut!” Aamen. Varmasti! Mutta... He pelkäävät tuota rokotusta. Oi!

¹⁰³ On vaarallista kieltäytyä lääkärin lääkkeestä, tiedätkö, kun menette lääkäriin. Ja, jos te kieltäydyste lääkkeestä, se on vaarallista. Te voitte kuolla. Siinä te kuollette vain fyysisesti, jos jätätte ottamatta lääkärin lääkkeen. Mutta kuinka paljon vaarallisempaa on kieltäytyä Jumalan rokotteesta syntiä vastaan!

¹⁰⁴ Tässä äskettäin olin vähän sairaana, ja joku sanoi minulle: “Billy, piditkö uskontosi sairautesi aikana?” Hän sanoi: “Tiedätkö, sinä uskot Jumalalliseen parantamiseen; piditkö sinä uskontosi?”

¹⁰⁵ Minä sanoin: “En, se piti minut. Ajatus ei ole siinä, että minä pitäisin sen; vaan se pitää minut.”

¹⁰⁶ Kun Jeesuksen Kristuksen Veri oli vuodatettu Golgatalla, Jumala teki valmistelut. Kun ihminen ensin teki syntiä, hän ylitti suuren kuilun, jättämättä itselleen paluutietä. Jumala, rikas laupeudessaan, hyväksyi sijaisen, ja se oli karitsan tai härän veri, ja tuo korvike oli voimassa vuosia.

¹⁰⁷ Mooses seisoi Jumalan innoituksen alla, kun syntiä ei vielä ollut erotettu, se oli vain yksinkertaisesti peitetty härkien ja vuohien verellä. Ja hänellä oli yllään Jumalan kirkkaus niin, että hän voi puhua karpäsiä olemassaoloon, hän voi puhua sammakoita olemassaoloon. Koska sana on ajatus ilmaistuna, ja Jumala toi ajatuksensa Moosekselle, ja Mooses puhui ne sanoiksi. Ja, kun Sana puhui, koko maailma oli muodostettu Jumalan Janalla.

¹⁰⁸ Oli tapana, kun minä koulussa sain mustetahran paitaani, että äidilläni oli tapana ottaa paitani ja sanoa: “Anna se minulle nopeasti,